

dağın

DÜŞÜN VE SANAT DERGİSİ

Dr. Vâkîf ÖZKUL

Nuri ONAT

Nihat ASYALI

Veysel GÜLTAŞ

Ayşe İNANÇ

İsmail BEYDEMİR

Akîf UĞURLU

Dr. KriTON DİNÇMEN

Ahmet SAMUR

Uğur KAYA

Seçil KAYA

3/93

ABONELERİMİZ

254- Ruhi SERTTAŞ
Ankara Caddesi No: 101
ADAPAZARI
Tlf: 73 03 18

255- Kemal AKTAŞ
Mimar Kemal Lisesi
Müdür Yardımcısı
Kocatepe/ANKARA

256- Aytekin SELÇUK
Huzur Mah. 36. Sokak No: 70/20
Dikmen/ANKARA
Tlf: 481 22 00

257- Haydar BAŞSÜRÜCÜ
Fatif End. Meslek Lisesi
Tlf: 74 48 20
ADAPAZARI

258- Celalettin AYAYDIN
Necatibey Cad.
Yeşilirmak Sokak No: 10
ANKARA

259- Recai ERTUĞRUL
Marmara Sokak No: 8/8
Sıhhiye/ANKARA
Tlf: 432 24 00

260- Emsal AKGÜN
Marmara Sokak No: 8/20
Sıhhiye/ANKARA

261- Selâmi YAPICI
Şenlik Mah. Biricik Sok.
No: 12/20
Keçiören/ANKARA

262- Nihat ERTUĞRUL
İnhaber Post Fach 1236
W 8850
Donawort/DEUTCHLAND

263- Mehmet Güner ÖZDEMİR
Butik Altez Atatürk Cad. Cemak
Pasajı No: 8
Tel: 74/ 32 01 09 MERSİN

264- Mebrure ERTÜRK
Bağlar Cad. No: 171/9
Küçükesat/ANKARA

265- Ayten ERDOĞAN
Yüzbaşı İbrahim Hakkı Cad.
No: 157/33
Tlf: 74 79 62
Bornova/İZMİR

266- Muharrem ÇUHACI
Akdere Zabıta Blokları
129 Sok. No: 14/A
Mamak/ANKARA

267- Dr. Hamit SOYLU
Emniyet Mah. Eti Blokları
D. Blok No: 7 06330
Tlf: 222 11 02
Hipodrom/ANKARA

268- H. Edip OĞUZ
Hacı Yusuf Mahallesi
23960 Ağın/ELAZIĞ

269- Mehmet ORHAN
7. Cadde No: 72/19
Bahçelievler/ANKARA

270- Vedat ATALAY
İnderesi Komando Sokak
Bahadırlar Koop. Evleri 1/A Blok
No: 19/4
MALATYA

271- Mehmet AKTAŞ
D.D.Y. Lojmanları
MALATYA

Sahibi
AĞIN Kültür ve Dayanışma Derneği
Adına
Dr. VÂKIF ÖZKUL

★
Sorumlu Yazı İşleri Müdürü
MUAMMER NİKSARLI

★
Yazı Kurulu
Nihat ASYALI
Dr. Vâkif ÖZKUL
Nihat İSPİR
Rüştü ASYALI
Muammer NİKSARLI
H. Cüneyt ÖZKUL
M. Cavit ALPAŞLAN
Yıldız İRENGÜN

★
Yazışma Adresi
Necatibey Cad. Uysal Apt. No: 20/16
Tel: 230 11 54 06430 - ANKARA

★
PTT 101843 NOLU
Çek Hasabı

★
Gönderilen yazılar yayınlansın
yayınlanmasın iade edilmez ve
telif ücreti ödenmez

★
DERGİMİZ AYDA BİR ÇIKAR
Yıl: 3 Sayı: 19
MART- 1993
Dizgi-Grafik: Biçem Dizgi Üniteleri
Baskı: Tahran Ofset - 229 91 55

★
Kapak: Erdal YAZICI
(Kaybolan Zanaatlar)

BAYRAMLARIN DÜŞÜNDÜRDÜKLERİ

Bayram şenliktir, bayram neşe'dir. Bayram, güzelliklerle yüklenmiş coşkulu zamanlara verilmiş isimdir. Evet, Mart ayı bayramlar getirdi bize. Yağmura, kara, kışa, soğuğa, fırtınaya sevinç ve renk getiren bu bayramlara "Hoş geldin" diyoruz...

14 Mart Tıp Bayramı!... Hayat veren, şifa veren, umut veren dost yüzlerin, dost ellerin bayramı. Yaşamak adına, insanlık adına, dostluk, sevgi adına selâmlıyorum Tıpdalına emeği geçen tüm meslekdaşlarını.

Mart ayı, Ramazan Bayramını da getirdi bu yıl bize. Bir ay boyunca insanları Tanrı'ya daha yakın kılan, insanları barıştıran, yaklaştıran dini günler ardından gelen bir bayram. Çocukluğumuzun bayramlarını ve güzel Ağın'ımızı hatırladım "bayram" deyince, Arife günlerindeki telâş ve heyecanı yaşadım. Annelerimiz, teyzelerimiz, ninelerimiz neşe içinde yaptıkları çeşitli yemekleri baklava, sarıburmaları yaparlarken; onlara uzandığımızda oklavayı kapıp bizi kovalamaları çok hoşumuza giderdi.

Sabah olunca çok erken saatlerde uyanıp, o günün şartlarında dikilmiş basma gömleğimizi, beli lastikli pantolonumuzu giyinip süslenirdik. Hele Lâstik ayakkabıdan yüzü boyalı deri ayakkabılara terfi ettiğimiz yıllarda onları yatağımızın başında bekletirdik arife akşamlarında giyinip hazırlanıp evimizin büyükleriyle camiye gider, yan gözle onları takibederek dualar mılırdanırdık. Orada, o hava içinde olmanın hazzı çok büyüktü. Ve biz kendimizi kocaman adam olmuş gibi görür, babalarımızla birlikte kasıla kasıla evimize dönerdik. Cami dönüşünde tüm mahallenin erkekleri ile birlikte tahta sedirli uzun minderler üzerine otururdu babalar, dedeler amcalar. Bu gün o yüzleri bir bir hatırlıyorum ve hepsini rahmetle anıyorum. Onların elini öpmek, elimize sıkıştırdıkları gümüş paraları cebimize yerleştirmek ne güzeldi. Hele topladığımız bayram şekerlerini sayarken nasıl da sevinirdik:

Daha sonraki yıllarda büyük şehir bayramlarının içinde bulduk kendimizi. Binaları, yolları daha aydınlık daha ışıltılıydı şehirlerin. Buralarda herşeyin dıştan cilâsı vardı. Fakat, bizim yöremizin özdeki aydınlığını her zaman, her yerde bulmak mümkün olmuyordu.

(Devamı Sayfa 17'de)

USÇULUK MU, GERÇEKÇİLİK Mİ?

Nuri ONAT

15. yüzyılın Avrupa insanı, yoğun dinsel, ırksal baskılar altında yaşamıştır. Bu yüzden de ne özgürlüğün tadını alabilmiş, ne de bir ulusun yurttaşı olmanın kıvancını duyabilmiştir. Bu insan, düşündüğünü de söyleyememiştir. Yani boşalıp dinginliğe de kavuşmamıştır. Çünkü, enkizisyon canavarının nemrut yüzü, her an karşısında sırtıtmıştır. Bu nedenle, usçuluğun mu, yoksa gerçekçiliğin mi daha iyi ve geçerli bir görüş olduğuna karar verememiştir.

Yalnız şunu da belirtelim ki, o insanın olağanüstü bir şansı vardı. Rahipler arasında gizliden gizliye bir kaynaşma sürüp gidiyordu. Böylece de eski Yunan yapıtları, Avrupa'yı temelinden sarsma olanağına kavuşmuştu. Bu, öyle bir sarsıntıydı ki, kimse bunun dışında kalamazdı. Bu sarsıntıdan en çok yararlananlar da kilise ve çömezleri olmuştur. Çünkü, yeni akımların halk arasında yandaşlar bularak yaygınlaşması, kendilerini sevindiriyordu. Rönesansın oluşumunda bunların katkıları büyük olmuştur.

16. yüzyıla gelindiğinde, durum aydınlığa kavuşurdu. Eski Yunan'ın özgürlükçü anlayışı, Martin Lüter'in ulusçuluğa dönük başkaldırısı, Erasmus'un bütün insanları kucaklayan insanlıkçı felsefesi, sanatın kiliseden halka geçmesi yeni ve eski filozofların, düşünürlerin uyarıları eski olan ne varsa silip süpürüyordu. Ya bu deveyi gütmeli, ya bu diyardan gitmeli deniliyordu. Öyle de oldu. Her şeye karşın deve güdülecekti. Bugünkü uygarlığın temelleri böyle atılıyordu.

Böylece, Avrupa halkları yenilikçilere katılmasa bile kuşkuya düşmüştü. Fikret'in dediği gibi olmuştur. "Şüphe, bir nura doğru koşmaktır, / Hakkı teslim ukul için haktır. "Onlar da böyle yaptılar. Kuşku kazanında

fokur fokur kaynamaya aşıldılar. Bu öyle bir kaynaşıtı ki, ne yakıyor, ne de eritiyordu. Tersine, kafaları çalıştırıyor, yüzleri güldürüyordu...

Bu dönemde topluluklar toplumsallaşıyor, giderek uluslaşıyorlardı. Bu oluşumlar sürerken, bir yandan da Yunan filozoflarının, düşünürlerinin, sanatçılarının yapıtları Avrupa dillerine çevriliyordu. 15. yüzyılı hesaba katmazsak, ne olduysa 16, 17 ve 18. yıllarda oldu. Yeni dünyalar bulundu, yeni hammadde kaynakları keşfedildi, yeni deniz yolları açıldı. Avrupa bütün dünyayı kapsayan bir güç durumuna geldi. Bütün dünya toplumları, Avrupa'nın önderliğinde ayınlanma dönemine giriyordu. Peki, bu işler olurken Arap ne yapıyordu dersiniz? Ne yapacak, susuz çölde bunaldığından, gecenin gelmesi için ya leyl söylüyordu. Ya biz ne yapıyorduk? Ne yapacağız, cepheden cepheye koşuyor, kendi öz yurttaşlarımızdan esirglediğimiz milyonları yeni, ikiyezli yurattaşlarımızın hizmetine sunuyorduk. Ya ülkemiz insanı ne kazanıyordu? Şunları kazanıyordu: Gözyaşı, aile ocağı özlemi, yaşamdan bezme derecesine varan yılgınlık, perişanlık, geri kalmışlık... Bütün bu işler olurken, Avrupa'nın göbeğinde "aydınlanma" diye bir çağ açılıyordu.

Bu yeni dönem çok önemliydi. Çünkü, 300 yılın sonunda birikim, kök salmaya, gönüllere taht kurmuştu. İnancın yerine us, batılın yerine bilim, büyü'nün yerine de teknoloji geçiyordu. Bu dönemde, sonraki zamanlarda (19. yüzyıl) biz ne yapmıştık, bütün insanlığın katkılarıyla oluşan, gelişen bilime katkımız ne olmuştur? Bu, öyle bir soru ki, insan yanıtını vermektan utaniyor. Ne ise utana utana gene de yanıtı vermeye çalışalım. Bu dönem, bizim çöküşe geçtiğimiz dönemdir. O kadar. Çünkü bu dönemde reformu küfür, Rönesansı zındıklık, Aydınlanma

döneminin verilerini gâvurluk saymışız. Biz, bu özgünlüklerin fırınında kavrulmadık, pişmedik, Dünde, bugün de çektiklerimiz, hep bu yüzdendir. Yarın da çekeceklerimiz, hep bu yüzden olacaktır.

Bu sözlerden sonra, usa sıkı sıkıya bağlanmamız gerekeceği sonucuna varılabilir. Düşünce zinciri, sizi buraya getirebilir. Ne var ki, durum hiç de öyle değil, Us, düşünme, anlama, kavrama yeteneğidir. Aynı zamanda usavurma, çıkarımlar yapma yetisidir. Olaylar da ya kavramsal ilişkiler, bağıntılar yetisidir. insanı, hayvandan ayıran yetilerden biri de, belki en başta geleni ustur. Daha da çok özellikler sayabiliriz bu konuda. Ancak bu kadar çok yetiyi içeren us, insana son dayanak, son sığınak değildir. Günümüz insanı o dönemi aşmıştır.

Günümüz insanı, bilimsel olan her düşüncenin, her verinin hem uygulayıcısı, hem kuşkuyu çağıran deneyicisidir. Usçuluk, usun o kadar yetisi yanında inceleme, gözlem, deney, deneyim gibi etkinlikleri gereksiz görür. İşte usçuluğun yumuşak karnı, zayıf yönü. Usçuluklar, her gerçeğe us yoluyla varılabileceğine inanırlar. Görüşlerin, öğretilerin harmanlandığı günümüzde, usçuluğun uzun zaman tutunamayacağını sanmaktayız. Yakında o da kendisinden kuşulanarak bilimselliğe yöneleceği günler uzakta değildir.

Gerçekliğe gelince, düşüncenin temeli ve eyleminin ölçüsü olarak gerçekliğe bağlanan görüş ve tutum, sorunları yarar ölçüsünde ele alan öğretiyi diye olarak tanımlanan bu felsefe kolu, bilinçten bağımsız olarak bir gerçekliğin var olduğunu benimser. Bu görüş, sanat yapıtlarının gerçeğin yansıtılması olduğunu öne sürer.

Görüldüğü gibi, hangi açıdan bakacak olursak olalım, gerçekçilik, düşüncenin temeli ile eyleminin ölçüsü olarak gerçekçiliğe, var olana bağlı kalmaktadır. Gerçekçilikte düşsel'in, safsatanın, aldatmacanın, aşırı romantizmin, uzun betimlemenin, irade gücünü zorlayıp çıkırından çıkaran uyutumların, sofizmin yeri yoktur. Ya ne vardır? Şunlar vardır:

- 1- Karşımızda gerçek nesne ya da nesneler vardır,
- 2- Denetlenen, gözlenen olay vardır, eylem vardır,
- 3- Bilinçten bağımsız bir gerçek vardır,
- 4- Gözlem, deney, deneyim, çözümleme, bileşim gibi bilimsel yöntemler, mantıksal çıkarımlar vardır, ölçme ve değerlendirme vardır,

5- Yararlı olana yönelme vardır,

6- İnsanın, gözlenen, denetim altına alınabilen her çeşit eylemi, ölçüye giren tutum ve davranışlarının belirtileri vardır,

7- Özgür araştırma vardır,

8- Kuşku, araştırma, kuşkuyu giderecek kanıtları bulma olanağı vardır,

9- Empoze edilmiş bilgiler değil, toplumun dışarıya yansıyan, gene her denetim ve ölçüye gelen olaylar, eylemler, veriler vardır,

10- Bilimsel ölçülere uyan genellemeler, bilimsel sonuçlar vardır.

İşte Batı uygarlığının temelinde bu gerçekçilik felsefesinin harcı bulunmaktadır. Gerçeklerin peşinde koşanlar, gerçeği en sonunda bulurlar. Bunun karşısını yapanlar da, felsefe çöplüğünde dink beygiri gibi döner, dururlar. Gerçek bu; ister inanım, ister inanmayın.

Batı, önceleri bir coğrafya terimi iken, günümüzde beş kıtayı kapsayan bir kavram olmuştur. Gerçekçilik felsefesinin egemen olduğu her ülke birer Batı'dır. Buna karşılık gerçekçilik felsefesi giremeyen ülke de Doğu'dur. Üstelik bu ülke Batı'da olsa bile; o ülke, Batı'da oturan bir Doğulu'dur. Örneğin Japonya, Yeni Zelanda, Avustralya Doğu'da olsalar bile, Batı kültür çevresine bağlıdırlar. Yugoslavya, Arnavutluk, öteki küçük Balkan devletleri ise, Batı'da bulundukları halde Batılı değildirler. Belki birer Batılı adaydırlar ama, ne zaman Batılı olacakları belli değildir.

Batılı olmak büyük mutluluk. Çünkü Batı, bütün sorunlarını çözmüş, yeni oluşumların örgüsü ile uğraşmaktadır. Batı, gönenç devletinin ya içine girmiş ya da onun eşğine basmaktadır. Burada ikide bir demokrasiyi kesintiye uğratan ihtilaller, darbeler olmaktadır, olamaz da. Çünkü, Batı insanı bilinçlenmenin doruğundadır. Böylesi durumlara izin vermez, ışık tutmaz. Oralarda da zaman zaman bunalımlar olabilir. Ama, sorunlar, oralarda sokakta değil, düşünce sözgecinden geçirilerek çözülür. Oralarda mantıksal düşünce, eleştiri ve tartışma çözümün anahtarıdır. Çünkü, gerçekçilik görüşü bunu gerektirir.

21.XII.1992

YALANLAMA

Yalan dünya, yalan dünya!..
Kim demiş ki yalan dünya...
Salkım söğüt, uluçınar,
baharda açan gelincik
yalan mı yanı?

Hele bir yol dur da düşün:
"Sol cennetin ırmakları..."
"İncecikten bir kar yağar..."
Yunus Emri mi yalan,
yalan mı Karacaoğlan?

"Sakın bozma dairemi!"
Yalan mı yanı Arşimet?..
Pastör, Balzak, Madam Küri,
Maksim Gorki, Nazım Hikmet...
Gökte uçan kırlangıçlar,
denizlerde bin-bir balık,
elektronla proton,
çatlayan çekirdeği atomun,
kayısının çekirdeği
ve kayısı çiçekleri...
Topraklara düşen yağıt,
alın-teri ve göznuru,
uzayda yürüten adam...
Şu ellerin parmakları
tellerinde bir kemanın,
bir bebeğin ağlayışı
ve gülüşü bir bebeğin...
Ya sevgilimin gözleri,
gözlerinin gördükleri...
Ya duruşu sevgilimin,
duruşunu çizen resim...
Neresi yalan?

Yalan dünya, yalan dünya!..
Neresi yalan, neresi yalan...
Aklımızda kalan dünya,
yüreğimizde kalan!..

Nihat ASYALI

LAİKLİK ve ATATÜRK

Veysel GÜLTAŞ
Yargıç

Bilindiği üzere, Türkiye Cumhuriyeti Anayasasının 1. maddesindeki devletin şeklinin cumhuriyet olduğu hakkındaki hüküm ile, 2. maddesindeki cumhuriyetin nitelikleri ve 3. madde hükümleri, değiştirilemez ve değiştirilmesi de teklif edilemez. Devletimizin temel şekli olan cumhuriyetin asıl nitelikleri, anayasamızda, "demokratik, laik ve sosyal bir hukuk devletidir" diye tarif edilir.

Laiklik terimi yerleşmiş literatüre göre, insanların tam bir vicdan özgürlüğüne sahip olması olup, her yurttaşın inancının tamamen kendisine ait olmasıdır. Güncel politika da ise, laiklik, tanrı ile kul arasına hiçbir kişi veya aracının girmemesi anlamını taşır. Esasen laikliğin özünde, karşıt düşünceye katlanmak, kişilerin hak ve özgürlüklerine saygılı olmak düşüncesi yatar. Batılı toplumlarda yazılı metinlere girmeyen, ancak spontane bir şekilde toplum vicdanında yerleşen laiklik düşüncesi, bizde anayamamıza girerek, devlet laisizmine dönüşmüştür.

Uygarlık tarihine baktığımızda, toplumlar, kendini aşma eylemine girdiği günden bugüne değin, sürekli bir devinim içerisinde olmuşlardır. Özgür düşünceyi dışlayan, devleti bireyin üstünde bir baskı aracı olarak gören, kalıplaşmış düşünce modellerini toplumuna sapoze eden ülkeler, uygarlığın gelişme ivmesi içinde hep geri kalmışlardır. Düşünce tutsaklığını kıran, hoşgörüsünü insanından esirgemeyen, demokrasinin insan sevgisine dayanan erdemlerini hakim kılan toplumlar ise hep yücelmişlerdir.

İnsanlığın tarihi incelendiğinde, bütün dinlerin ilk çıkışlarında, insanın mutluluğuna çalıştığını,

toplumunu ileri götürdüğünü görmekteyiz. Ancak din kuralları, yaşamı yönlendirirken değişmez kurallar da koymuştur. Oysa yaşam sürekli bir akış içerisinde. Yaşamı değişmez din kurallarına göre yönetmek ise bir yerde yaşamı tutsak etmek demektir. Çünkü, din kendini ne denli yenilerse yenilesin, durağanlığa ve giderek yaşamı dondurmaya mahkumdur. İnsanlık, dinin değişmez kurallarını aşıp, din kurumunu insanın yaşamında bir yardımcı, bir manevi güç ve başkasının etkisinden uzak, insanın içsel dünyasına terkedilmesi gerektiğini kabul ettikten sonra, kendini aşabilmiş, akıl çağını yakalayabilmiştir. Bunu başaran gerçek demokrasiyi ve bilimi kucaklayabilmiş, böylece özgür düşünceye ulaşmış, kadercilikten kurtulabilmişlerdir.

Türk Ulusunu karanlıktan kurtaran büyük önder Atatürk, yurdu yutmak isteyen emperyalizme karşı savaşıırken, "aklı ve bilimi zincire vuran" düşünceye karşı da savaşın verilmesinin Türk Ulusunu çağdaş düzeye çıkarmak için gerekli olduğu anlamıştı. O inançla, devrimlerinin tepe noktasına, laiklik devrimini oturtmuştur. Çünkü, laiklik düşüncesi olmadan bir toplumun ilerleyemeyeceğini, din istismarının önüne geçilemeyeceğini, toplumun ümmet toplumu düzeyinde kalacağını, ulusal bilince erişilemeyeceğini, akli ve bilimi egemen kılmadıkça, Anadolu insanının, "yüzyıllar süren uykusundan" uyanamayacağını çok iyi biliyordu. Atatürk döneminin değerli Adalet Bakanı Mahmut Esat Bozkurt, Ankara Hukuk Mektebinin açılışındaki 5/11/1925 günlü tarihi konuşmasında şöyle diyordu: «...**Ulusların dünya işlerini, akıl ve mantık dışında-yalnız vicdanlarda kalması gereken-** din

ile, din tehdidiyle yürütmeye olanak var mıdır. Böyle sakat ve yanlış esaslarla, Türk Ulusu gibi büyük bir ulusun yazgısı, yirminci yüzyıl ortasında yönetilebilir mi? Ayıp ve günah değil midir? Bugün, büyük devrim liderimizin gösterdiği yolda yürümeyi çok şerefli ve çok verimli bir esas olarak kabul eden Ankara Hukuk Mektebi, geçmişten devralınmış ilkeleri tarihe bıraktı. 'Dedi'ki, dediler'ki, ile değil, 'Diyorum ki', özellikle "Türk olarak, insan olarak, bilinçle, anlayışla diyorum ve düşünüyorum ki" prensibini kendine ilke edinmiş bulunuyor. O'nun yol göstericiliği ile 'dedi ki' yi bıraktık, 'diyoruz ki' yi kabul ettik. Yani bilinçle yürüyoruz, düşünüyoruz...»⁽¹⁾

Laiklik özgürlüğe giden yolda başta edilmesi gereken, uygar olmanın, özgür düşünmenin, kadcililikten kurtulmanın olmazsa olmaz baş koşuludur. Türk ulusu daha ileri bir demokrasi anlayışına, doğru giderken geriye dönük çabalar umarız, geçmişe dönmek isteyenlerce tekrar edilmez. Dileğimiz o ki, bundan böyle oluşacak siyasi iktidarlar yeniden dini alet ederek, Anadolu insanımızın uyanık insancalığını, çöl toplumunun uyuşukluğuna çevirmezler. Gelecek hiç bir zaman geçmişin karanlığı üzerine kurulamaz. Bilinmelidir ki, gelecek aydınlıktan yanadır. Ne güzel diyor, Mevlânâ: "Her gün bir yerden göçmek ne iyi / Her gün bir yere konmak ne güzel / Bulanmadan, donmadan akmak ne hoş / Dünle beraber gitti, cancağızım / Ne kadar söz varsa düne ait / Şimdi yeni şeyler söylemek lâzım."⁽²⁾

İnsanımızın geleceğini sağlam temeller üzerinde kumak, daha mutlu, daha gönençli, bir ulus yaratmak istiyorsak, "Kökü mazide olan bir âyitim" diyen şairin dediği gibi, uygarlıklar beşiği onbin yıllık Anadolu toprağında, geçmişin fosilleşmiş inançlarına iltifat etmeden, 'aklı ve bilimi zincire vuran' her türlü inanç ve düşünceye sırt çevirerek, ' gerçek yol gösterici olan bilimin' ışığında ilerlemek zorundayız. "Artık duramayız, kesinkes ileri gideceğiz. Geriye ise hiç gidemeyiz. Çünkü ileri gitmek zorunluluğundayız. Ulus açıkça bilmelidir. Uygarlık öyle güçlü bir ateştir ki, ona ilgisiz ve yabancı kalanları yakar ve yok eder." diyor Atatürk.⁽³⁾

Ünlü düşünür Voltaire'in Kandid'ine⁽⁴⁾ İstanbul'da yaşayan yaşlı bir Türk bahçıvanı şu yanıtı verir;

"Bahçemizi yetiştirmemiz gerek!"

Evet!

Bugünden yarıya, geleceğin mutlu insanını yaratmak için Laik Türkiye Cumhuriyetinde ne yapılmalı?

"ATATÜRK BAHÇESİNİ YETİŞTİRMEMİZ GEREK!" derim.

ALAŞEHİR 22/1/1993

1. Ceride-i adliye, sene-3, sayı 27. sh. 1552-1554.
2. Mevlânâ, yenileştiren A. Kadir
3. Atatürk'ün Söylev ve Demeçleri, cilt II. sh. 207.
4. Voltaire, Kandid, çeviren Server Tanilli

Yaşam Boyu Sağlık ve Barış İçinde Nice Mutlu Bayramlar Dileği ile Tüm Hemşehrilerimizin Ramazan Bayramlarını Kutlarız.

İstanbul Ağın Kültür ve Yardımlaşma Derneği Yönetim Kurulu adına

Asal UÇKUNKAYA

İSTEK

GÖNÜLLERİN BİRLEŞTİĞİ
DOSTLARIN SÖZLEŞTİĞİ
SEVGİLERİN ÖZLEŞTİĞİ
PSIKIYATRİYE HOŞ GELDİNİZ.

Çiçeklerim hep solmuş eski bahar yok artık.
Zaman geçip gidiyor eski dostlar yok artık.
Yıldızlar gözlerime sırlarımı söylerken
Kırplığımda ıslanan eski yaşlar yok artık.

İnsanlar ağlamasın, gülsünler istiyorum,
Sevginin kıymetini, bilsinler istiyorum.
Yalan dolu mumları, elleriyle yakmadan,
Kötülüğü kalplerden, silsinler istiyorum.

Bizler yalan dünyaya, sevmek için gelmişiz,
Gönüllere dostluğu, dermek için gelmişiz.
Çığdemler solar iken, hüznler dolar iken,
Sevgileri dostlara, vermek için gelmişiz.

Geçmiş geçmişte kaldı, geleceğe bakalım,
Dostluğun ateşini, yüreklerde yakalım.
Kara kışın içinde, karanlıkta kalsakta,
Her gönüle sevgiyle, hiç durmadan akalım.

Dostlarıma derdimi, açmak geldi, içimden,
Sevgileri herkese, saçmak geldi içimden,
Kalbimi kıranlara, sitem bile etmeden,
Bir gece habersizce, kaçmak geldi içimden.

Karlı dağın başına, buz olduk biz yeniden,
Fukaranın aşına, tuz olduk biz yeniden,
Acemlerin şahını, yener iken bir zaman,
Feleğin oyununda, cüz olduk biz yeniden.

Ayşe İNANÇ
19/1/1993

DERGİDE ÇIKAN YAZILAR VE BİR KİTAP

İsmail BEYDEMİR

Bizde gelenek böyledir, bana sunulan şeyler gönlümce olsun. Bu gönlümceliğin içine katkı, benden gerekmez, bu bana sunanın görevidir. Böylece de, kötü bir hazır yiyiciliğin dışında, çok kötü de bir tenbellik alıp yürümüş. Bu görüşle, Ağın'da bulunduğumuz bu yaz döneminde, Dergimizde çıkan bilimsel yazılar eleştirilmekte, bu yazıların ne denli bir emekle ortaya konulduğunun bilinmemesi yanında, yazılardaki bilimsel öğretilerden de bir şey anlamak zahmetine girilmemektedir. Bilmem efendim Prof. bir hemşehrimizin lâiklik konulu yazısına, Sayın Dinçmen, kardaşımızın psikiyatri üzerinden Grek felsefesinin anlatımına ne gerek varmış. Bu dergi Ağın Dergisiymiş, Ağın'dan söz edermiş. Ağın hakkında bir mektup yazmaktan bile kaçınan bu yakıncılar, Derginin adının altındaki içeriği bile görmemişler. Bunlar düşün sözcüğünden ellerinin arasına kafa alıp düşünmeyi, sanat sözcüğünden yemeninin nasıl dikildiğinin bilinmesi anlamını çıkarıyorlar. Biz bu tür yazı yazarları ve de bu yazıları bulup bize ulaştıranları kutlar, sevgi ve saygılarımızla, tutumlarının sürekliliğini bekleriz. Ayrıca Memduh Soylu'nun şiir kokan yazılarında bekleriz.

Gene dergimizin Ağustos 1992 sayısında

Günerkan Aydoğmuş'un "Ağın Yöresinde Tarih ve Kültür" konulu bir yazısını okuduk. Bu yazıda Günerkan "adı ile çağırmanız yakınlığımız nede niyledir" bilen bilir bilmeyen bir deste mercimek sanar iğnelemesiyle bize söz vurmaktaydı. Biz bunlara Nisan 1992 ayında yazdığımız mektupla yanıt vermiştik, bu gerekçe ile bir kez daha aynı sözlerin yinelenmesini gereksiz bulup susacakken, Günerkan'ın AĞIN adlı kitabı piyasaya çıktı. Elbetteki hemen alıp, bir çırpıda okuduk. Okudukça da Pireli Bacı'nın "UY DAĞLAR" ünlemi, hatta düşmüş plak gibi kulaklarımızda çınlayıp durdu. Niye mi?:

1- Kitabın arkasında Günerkan'ın Elazığ doğumlu olduğunu öğrenip, bunca Elazığ hayranlığının nereden geldiğini öğrenmek ve kitabın değer yerindeki şifre kodu çözemediğimiz için.

2- Günerkan'ın antentli mektup kâğıtlarındaki görevinin gereği, kimsenin hiç bir konuda kendisinin düzeyine yakın bir şey bilmediği kompleks içinde yüzdüğü için.

3- Adlarını sayıp, bu adların türkçe olduğunu savladığı köylerin ses uyumları yönünden bile türkçeye uymadığı, kullandığı sözcüklerin bile osmanlıca olmasından, türkçenin osmanlıcadan ayrı bir dil olduğunu bilmediği için.

4- Ağın haritasında Apuşmayı unutup, Pul'un yerinin yanlış olduğunu Haskini-Grani yol bağlatınını göstermediği için,

5- Ağın merkez nüfûsunu (7. üzde) yanlış yazdığı için.

6- Eskilerin dediği gibi "kellim kellim lâ yem fa" örneği, Ağın Tarihini gidip gelip Elazığ tarihine bağlayarak, sayın Kabasakal ve rahmetli Fikri Yücel ağabeyimizin tarihlerinden, örnek almadığı için.

7- Hastek kalesinin oyulma dönemini, bazan türk bazan türkmen dediği akınlar dönemine bağlayıp, bu konuda tarihi bir kanıt getiremediği için.

8- 12. üzde, Anadolu'ya gelen türklerin, yerli halkı sürgün edip, yerlerine yurtlarına kovmalarının öğünülecek yönü yokken, hem geldiğimiz yere sahip olmak hem de ayrıldığımız yurtlara sahip çıkmak özleminin, Yunan megal-o lde-a sından farkı olup olmadığının bilincinde olmadığı için.

9- 12-13. üzlerde, Anadolu'da türk kalmamıştır diyenlerin var olduğunu yazıp, Anadolu'da Türklerin varlığını kanıtlamaya çalışıyor. Kim demişse yanlış demiş, Anadolu'da türk vardır, en az 300 yıllık geçmişini bilen ben türküm, bunu biliyorum. Bu vurgu kime ise adını vermemiş, verilmezde ya. Biz bu savı yanıtlamak durumundayız, diyoruz ki: Anadolu'ya gelen türkler kimleri nanca sürmüşler bilmem ama, 1834 yılında Geban beylerbeyliğine atanan Mahmut Şevket Paşa, maden verimini beğenmeyip, beylerbeyliğini Harput'a taşıdığı zaman, Geban'ın 4500 lük nüfûsunun yarısından çoğu rumlardan oluşuyormuş. (kaynak 1970 Elazığ yıllığı). Hozakpur yaşlıları eski şarapların Rumlardan kaldığını söylerler. Gırani altında Ceneviz kenti harabesi diye bir yer biliyor. Ermeniler dünkü komşularımız. Bunlarla hiç mi alış veriğimiz olmadı. Baskı yapılmadı deseniz de, çaresizlik konusu müslüman olan, bu ayrı

ırkla, din ayrılığının kalkması sonucu karışmadık mı? Kabasakal ağabeyimiz bu konuyu işlemiştii, birkaç ermeniyle evlenme dediğiniz olay, öyle küçümsenecek çapta değildir. Bizim için hiç bir sakıncası olmayan bu sonuç, nedense kafatasçıları rahatsız ediyor ve Anadolu'da Türk kalmamıştır yargı sonucu ile yanıt verdiğinizi sanıyorsunuz. Anadolu'da gelmiş geçmiş tüm ırkları içeren mozaikin içinden doğmuş, kafatasçı olmayan M. Kemal ulusçuluğu içinde anlamlaşan Türk vardır, ben de bunlardan biriyim. Din-Dil-İrk ayrımı yapmadan, ulusal sınırları içindeki herkes benim yurttaşım, Türkiye Cumhuriyeti denen bu ülke de benim yurdumdur. Bunun dışında bir kural ve slogan beni bağlamaz, işte aramızdaki görüş ayrılığı burdan kaynaklanıyor Günerkan yavrum. Şimdi sen diyeceksin ki ben sana bir şey demedim ki, dedin arkadaş, mektuplarını saklıyorum. İşte bu korkunç milli şizofren yapınızı, bu kitapda da belirttiğiniz için.

10- 13. üzde, Türkmen akınlarının Denizli'den ikiye ayrılıp, bir kolunun Malatya yönüne bir kolunun da doğuya gittiği yazılı. Malatya'ya gidecek yolcunun Denizli'ye dek inmesini, Erzurum'dan Muş'a, Diyarbakır'a, Mardin'e gelmek varken, bunca yolu çığnayan yol bilmezleri anlamadığım için.

11- 13. ünde gene Elâzığ'dan gelen Balak Gazi'nin Ağın'ı kurtarması yanında, 1100 lü yıllarda Ağın'ın nerede olduğunun açıklanmaması bir yana, Hastek kalesi önünden 1750 lerde Ağın'a göçen eski Ağın yerinde bağ bahçe neredeymiş bildirilmemiş. Güney'de bir atasüzö vardır, derler ki: "yılanın kuyruğunu kırk yıl kalıba koysan, çözdüğünde gene kıvrılır". Sizler de böylesinin Milli Şiofren duygulardan kurtulamıyor, Türklük adına bu büyük korku hastalığı ile, her konuyu çarpıtlıyorsunuz. Senin de bir küçük değinme ile dediğin gibi, Fırat doğal bir seddi, Ağın ve yöresi tarih yönünden doğuya bağlanamaz. 1970 Elâzığ yıllığında (41. üzde)

Ağın'la ilgili bir belge yayınlandı. Bu belgenin aslı Dr. Vâkîf'in amcasındaydı. Arapkir kadısı Süleyman oğlu Hüseyin, 1670'li yıllarda, Andiri kariyesinin Akpınar yöresinden çıkan suyun, Ağın kariyesine bağlı VAĞAPER mezrasında sula- ma suyu olarak kullanılmasına karar veriyor. Lol- larlılar bunu bilmez ama, şimdiki Hacı İsmail gilin mahalleye dek gelen Muradoğlu adlı su, bu karar- la Ağın'a verilmiştir. Demek ki 1670 li yıllarda Ağın Hastek kalesinin önünde, şimdiki Ağın'da VAĞAPER(yarın yüksel-geleceğin iyi olsun) adlı ermeni mezrası imiş. Bu zahmete girilmemesi, 1992 yılığında emeği geçen birinin 1970 Elazığ yılığına bakmaması anlaşılır bir şey değil. Yoksa- bunların bilinmesi mi istenmemiş diye küçümlen- diğimiz için.

12- Arapkir'den Ağın'ı uzak tutmak için özen gösterilmesi tuhaf bir görünüm alıyor. Gerçi Arap- kir'liler de 1986 yılında çıkardıkları bir yıllıkda buna özen göstermişler. Bakıyoruz da, her iki yönde, bu ayrılığı çekiştirenler aynı siyasa yandaşlarından oluşuyor. Siz daha bir ilçeden bir ilçeye birleşemiyorsunuz, nerde ortaasyalar, nerde turan. Arapkir bizim yıllarca birlikçe yaşadığımız, kültür ve folklor bağlılığımız olan, ge- lecekte de birlikte yaşamak zorunda olduğumuz bir komşumuzdur. Gani ile zanı ile toplumbilim bağdaşmaz, bunların da bilinmediği için.

13.- 14. üzde, Minayik hüğünün yerleşim yerlerinin Roma dönemine dayandığı kesinlik deyimi sonunda tahmin edildiği yazılmış. Dayan- mak kesinliği ile tahmin varsayımı birlikte kul- lanılmaz, bunun bir yanılgı olduğu için.

14- 16. ünde, "Vahşen köyünün çevresinde ufak tefek de olsa yerleşim yerleri vardır" denil- mektedir. Oysa Vahşen'in geçmişi ufak tefek değil iri tefektir, bu yüzeyselliği sindiremediğimiz için.

15- 16. üzde, Hastek iskân alanı diye bir yerlerden söz edilmektedir. Hastek köyünün şimdiki yerinden aşağıda bir yerleşim alanı vardır,

burasını anlatılmak isteniyor, yoksa Kale önündeki eski Ağın'ın yerimi anlatılmak isteniyor, bu anlaşmazlık için,

16- 16-17. üzler, arasındaki fotoğraf, alt yazısı ile çelişiyor. Görünen yer Bahri efendi gilin mahalledir, fellahlar çok daha yukarılarda olup, hiç fotoğrafa girmemiş, Ağın'ı tanımadan yapılan bu yanlışlar için.

17- 17. üzde adı geçen mahallelerin içinde Temürlü'nün neresi olduğu çingene mahellesi ve traş gilin mahallenin yer almaması nedeniyle.

18- Aynı üzde 1900 lü yıllarda Ağın'da halıcılık-kilimcilik, ağaç işleri yapıldığı, 78. üzde de bir cacim örneği fotoğrafı yer alıyor. Öğünmenin buncasına dayanmadığımız için..

19. 18. üzde, (cami-i kebir cami-i) gibi an- lamsız ad konulan caminin, kitabesindeki Osman adına, Kabasakal Osman ağanın dışında bir ad aranmasının Mustafa Kabasakal amcamız rahmet- liden, çocuklarıma vasiyetler mektubu ile çelişik yorumlanması nedeniyle.

20- 21.üzde, Beyaz Saray ve Deli (deri değil deli) fabrikası konusuna ne şiş yansın ne kebab yaklaşımı ile değinildiği için.

21- 21. üzde, seshane alınma olayı tamamen yanlış. Dügüncü birinci gidişinden güveği evinin çehizini gelin evine götürür, ikinci düğüncü günü, yani gelin getirildiği gün de gelinin çehizi ile iki seshane birlikte güveği evine getirilir. Önsözde korkulan kültür kaybının, kültür yanlışından daha iyi olduğunun bilinmediği için.

22- 22. üzde, Ağın'a ilk çalgının İngüzek'den geldiği yazılı. Günerkan netse Elâzığ'lı olduğunun hakkına saygınlığını yitirmemeye özen gösteriyor. 1890-1960 arası yöremizde çalgı ortamında yaşayan Cancik dayı, vahşende Armen ve Arakel adlı iki Ermeni kardeşlerden birinin klarinet, birinin de keman çaldığını, kendisinin de tef yahut da- vulla eşlik ettiğini söylerdi. Bu kardeşleri babam da tanırmış. Bunlardan başka yörede İnli Zurnacı

Kuas ve halen adı geçen (İN'in DAVULLU) yörede düğünlere gelirmiş. Bunları Vahşenli Veysel Dayı'da biliyor ve ayrı adlar da veriyordu. Gene Ermenilerden Agopyan Klarinet, Bağdik keman, Aram da davul çalarlardı derdi. Bunlar da Ermeni sürgününe gitmişler. Hatta bir sürpriz haber olarak diyelim ki; Salim Gençosman amcamız bu ermenilerden klarinet çalma dersleri bile almış. Aynı üzde Eğin'li denen Emin Cücügenli olup, babası Fazlı yörede ilk klarinet çalan müslümandır. Oğlu Tarzan Sabri, türkiyenin tanınmış klarinet ve alto saks ustası idi, Tüm bunları bilmeden, Ağın'ı İngüzek'e bağlama gibi yanlışlıklar için. (İngüzekten, Ağın'a çalgı gelmemiştir demiyoruz, illiklik savına karşı geliyoruz, yanlış anlaşılmasın).

23- 23. üzde, bizim adımızı geçirmek lütfunun yanında, Hastekli Çorlu Mehemmet gibi orta oyuncusunun, çırpıcı dayı, Hörenekli Fazlı Dayı gibi ağır oyuncularının adlarının yazılmaması nedeniyle.

24- Aynı üzde, arıstağda üzüm var, bu dağlar meşe dağlar manilerinin 25 ve 30. üzlerde yinelenmesi nedeniyle.

25- 24. üzde, yöre oyunlarının içinde cezayir ve at oynunu saymakla, bu müziklerin Cezayir'in bitiş ve at oyununun, çirit oyunu sırasında galop olarak çalındığının bilinmemesi nedeniyle.

26- Aynı üzde, bahçeye indimki oyununun türküsüne, olurmu olurmu diye Gazi Osman Paşa marşı gibi bir nakarat eklenmesi ve sabahın seher vağhdında türkümüze (arar ahu zarını) gibi yeni bir dize eklenip, "bu güzellik sanada bana galmaz o şimdi yar o şimdi -bu güzellik sana da bana galmaz alacağhsan al şimdi" nakaratının konulması için.

27- 25. üzde, bebek türküsü Ağın'a maledilmiş, Ağın'da böyle bir türkü yoktur. Diğer türkü diye konulan dörtlükler de manidir, bu yanlışlıklar için.

28- Mahalli Türküler (yerel değil ha) diye veri-

len dörtlüklerden, ağam naçar ağlamanın aynı üzde yinelenmesi, fırat kenarı- evlerinin önü gibi türkülerin Ağın türkülerine içine alınması yanlışlığı için.

29- 27. üzdeki türküler de Ağın'ın olmadığı için,

30- 28. üzdeki udum sarı boyalı adının konulduğu türkü, udla Ağın gibi birbirine yabancı ve fantazi olduğu için.

31- 29. üzdeki ağam olasin Ömer, Urfa türküsüdür. Cevat Pertek'in LO lu türküsünü de Ağın'da hiç duymadık. Bazı koşutlara yerel adlar konularak adaptasyon (uyarlama) lar yapıldığı için.

32-30, 31. üzlerindeki türkü denilen dörtlükler Ağın'da bilinmediği gibi Develi türküsü ve Kayseri'nindir. Ağına maledilmesinin ayıp olduğu için.

33- 32. üzde yazılı Huma Kuşu mayası Ağın'ın değildir, bunu bilmeyen birisinin bulunduğunu sanmıyoruz, bu büyük yanlış için.

34-33. üzdeki karşıdan geliyor eli develi diye bir türkünün Ağın'da bulunmaması nedeniyle.

35- 34. üzden başlayan maniler anonimdir, Ağın'da da başka yerlerde de söylenir. 36. üzün sona konulan iki dörtlü, Kuzgeçe mahallesinde yaşamış bir Ağın'lı halk ozanının. Aşık adındaki bu rahmetli hemşerimizden haberi bile olmayan Günerkan oğlumuzun, bu dörtlükleri aldığı yere bir kez daha uğrayıp sormasını gerekli gördüğümüz için.

36- Yöresel yemekler içinde, guymağh, lapa, ayrannu çorba'nun adının anılmaması nedeniyle.

37-37. üzden başlayan Ağın dilinin içindeki Kırgızca incelenmesine bizce erken başlanmıştır. Köylerin eski adlarının unutulmasına ne kaldı ki, birkaç yıl bekleyip, tüm köy adlarının Uygur-Oğuz-Özbek-Kırgızca ile ilişkileri incelenbilirdi, bu teztezlik için.

38- 39. üzden başlayan yerel sözcüklerin anlamlarındaki yanlışlıklar bir yana, transkripsiyon kullanılmadan yazımlanmasıyla yerellik özelliği de kalmamıştır. Bunlardan bazılarına örnek verirsek; Bildik: yalnız ufak domates karşılığı değildir, yeni açılmakta olan tomurcuk vb. anlamları da içerir ÇARĞH: banyo yerinin dışında, bileği taşı gibi dönen çarklara da denir. Çındağh: uzun tırnak anlamında kullanılır, tırnakla yapılan saldırı için çındağhlama sözcüğü kullanılır. Gelavu: gelavun olacak. Gıldırım, gıdırım olacak. Gırdérleme yünlülerin yarım yanması için kullanılır, pamuklular için misél oldu denir. H harfi ile yazılan yerel sözcüklerin çoğu ĞH transkripsiyon ile yazımlanması gerekirdi, H ile yazımlanmasıyla sözcükler anlamsızlaşmış. Kisek: döşemenin kısa ve düzgün olmayanına denir, cisir diye bir sözcük Ağın'da yoktur. Merdihah diye bir sözcük bir Ağın'da duymadık. Patavu: delik olmayan çarık için de, ayağın ezilmemesi için tabanlık olarak kullanılır, pétavu da denir. Pe diye bir sözcük yoktur, sanıyoruz péş olacaktır. Ping diye bir sözcük duymadık, atıntı eski yemeni için partal denir. Sürsürü: sanıyoruz baskı hatasıdır bu sürsülük olacak. Şenger: Ağın'da kullanılan bir sözcük değildir. Tıram: yumuşak taşta denir, renkli olması gerekmez, sarı renkli olanına Ahmedağa taşı denir. Yayma: çuvalın büyüğüne denmez, bezden yapılmış büyük torbalar için kullanılır, Çuvalın büyüğüne ğharar denir, Yaymanın başka anlamı da vardır, serme gibi. Ağın sözcüklerinden, özellikle Türkçülük amacına uygunlarını seçip, onlarda da birçok hataların yapılması nedeniyle.

39- 45. üzdeki deyimlerden 7. sıradaki; élden gelen öğün savmaz, o da vağhdında gelmez olacak. 10. sıradaki; geçidi deliye sinadurlar olacak. 28. sıradaki Eyvat sözcüğü yanlıştır. Bu sözcük bir emeni ailenin adıdır. Kuzgeçe mahallesindeki bu evden, dönemin gençleri tütün çalar, ortaya kor içerlerken de "évat gilin tütün, sen de iç ben de" derlermiş. 33. sıradaki "Ellel inen..." diye süren deyim; gaz gazinen, baz bazinen, kel tavuğ kel

horozinen diye söylenir. Deyimlerimize yapılan bu haksızlıklar için.

40-46. üzdeki atasözlerinden 17. sıradaki (sıçandan doğan.....) diye süren atasözü (ki atasözleri-déyimler-kalıp sözleri ayırmak zordur, bu süzgeçin de iyi kullanılmadığı görülüyor), sıçan yavrusunun daha küçük işlere gücü yeteceğini anlatmak yönünden; sıçandan düşen, dağarcık deler-keser, şeklinde olması gerekir. 33. sıradaki yorgun gözüynen at, bekâr gözüynen (kız değil, uyuklama ile) avrat alınmaz eksikliği için.

41- 48. üzde gene Aladağ'la Karadağ'ın yerlerini yanlış göstermiş. Karadağ Ağın'ın kuzey batkısına düşer ve Hozakbur'un üstündedir. Bunu bir kez daha anımsatmıştık, etkilememiş anlaşılır. Gazel mezarlığı (ki Gaze Mezarlığı da denir) Osmanbaşı ile Franbeyi arasında değildir, buraya derin dere denir. Gaza mezarlığı Franbeyi deresinin boğazı ve tam üstüdür. İrikayalar Ağın'ın güneyinde değil tam doğusundadır. Kanlıca maşat tepe değil, Pağnik yazısını geçince, eski çay köprüsü yolu ile yeni yolun birleştiği yerin doğu yönündeki düzlüktür. Darıbükü saracak-hörenek arasında değil, çayın fıratla ulaştığı yerden yukarı Ağın yönündeki bükün adıdır. Günerkan özenle yöre adlarından türkçelerini seçmiş, buna karşın doğadaki yerlerini bile bilemeyen, genel tutumunu belirten bir çok örnekler vermiş sağolsun. Kitabı alanlar, yörelerine bakıp eksikleri göreceklerdir.

42- 50. üzde; köstebek yığınlarının azlığı çokluğu kışın geleceğini gösterir imler olarak yazmış. Bu, köstebek yığınlarının, düz ve eğri sıralanması durumundan anlaşılır. İki bayram arasında düğün yapılmaz inanişi, Hz. Ali ile Hz. Fatma'nın nikâh ve düğünlerinin bu arada yapılmasından Ali karşıtı olanlarca uydurulmuştur, pek geçerli değildir, onun için.

43- 51. üzde sayılan oyunlarda, mam oyunu, kaçmaca top, çember oyunu Fıfırık oyunu vb. gösterilmemiştir. Ayrıca Cıfistik baharda

ceviz ağacından çıkarılıp, enjektör gibi içine su çekilip sıkılan bir oyun aracıdır, oyun değildir, bu eksik ve yanlışlıklar için.

44- Ağında sülâle ve lakaplar (nasıl türkçeci görüyormusunuz) başlığı altında Lollar mah. de; Sadık Ef.gil kim bilemedik. Kasım dayı gil yok. Tataragası mah; H. Hüsnü ef. gili de bilemedik. Aynı mah; de Sarağa gilin, Abdurrahman ef. (osman çavuş gil) gilin, Kono gilin, Nasıf ağa gilin adları yok. Temürlü mahallesi Kavuncu gilden başlayıp, hafız gilde biter, bu mahallede; Maraba gilin, Muhtar gilin, Mineyikli gilin, Topal gilin Kapısbızgilin, Kunduracı gilin, Isbanakçı gilin Bahri ef. gilin, adları yok. Guzgeçe mah. de: Hattım gilin, Aşuğh gilin, Top Hacce gilin, Bahri ef. gilin, Gadiyoran gilin adları yok. Koçan iki mahalleye ayrılır, yolun güney yönüne Çingene mahallesi denir, kuzey yönüne de Başağagilin mahalle denir. Burada; Başağası değil Başağa gil vardır. Etem ef. gil, İbik gil. yok. Misir gil değil Mısırlı gil vardır. Yüzbaşı gil, Koçan İmamı gil (bettesbey gil) yok, Mülâzim gilin evden bizim eve yeni TEK binasına dek Traş gilin mahalle denir, bu mahallede; Kadın gil, Adık gil. Aşçıbaşı gil, Efendi gil, Mistik emi gil, minayikli oğlu gil yok. Uzungil mah. bizim evden başlar ve 9 ayrı evden oluşan aile adımız Bölükbaşı gildir yok, Zencirci gil yok, Gottik Lömen gil yok, Irzeyil gil yok, Darı gil yok, Çelenk gil yok, Hopula gil yok, Çakgır gil yok, Abdulla Gavas gil yok, Reşit gavas gil yok, Fidoş bibi gil yok, Efendi gil yok, Nazmi Dayı gil yok, Hiso gil yok, Gabzimal Hoca gili de tanımadık. Aluşağı mah. de, Memiş gil, Memet Çavuş gil, Keleş gil, Yaşar dayı gil, Kutup hoca gil, Andirmuallimi gil, kürt musto gil yok, lollardan başka yeri Ağın saymayıp araştırılmadan geçildiği için.

45- Ağın'ın ünlüleri diye bazı kimselere ağırlık verilmiş ama, bir çoklarının adı anılmamış. Bunlardan vehbi çoker amcamız, babaları kadı Bahri efendi, Tevfik Özbey abimiz, M. Nuri Gencosman amcamız, Mehmet Ergönül kardeşimiz, A.

Rıza Ersözen ağabeyimiz Nihat Asyalı gardaşımız, Mehmet Orhan gardaşımız, Cevat Onay amcamız Yılmaz Onay kardeşimizin ilk bakışta yokluğu duyulanlardan olduğu vede baban, gilin kuşağı köy Enstitülerine toplayan A. Remzi Gencosman Latif Yurtcu, M. Sabit Gençaydın gibi hizmeti görülenlerin ünsüz sayıldığı için.

46- 57. üzde narımız anlatılırken, tatlılığının yanında biraz mayhoşluğu vardır, deniliyor bundan da bir şey anlamadığımız için. Ve de, yöre ikliminin değişmesinden söz edip yeni ekenekler öneriliyor. Niyazi Serttaş zeytin ağacına naylon entari giydirip korumaya çalışıyor, gene de üşüyor. Bu kış nar ve incir ağaçları gine üşüdü Günerkan, haberin varmı? Ağında payam diken tek kişi yok, ama kışlık odununu payam ağacından, ceviz ağacından sağlayan birçok evler var, haberin var mı Günerkan? İşte bunlar için .

47- 71. üzde Ağın evleri anlatılırken, mekân sözcüğü dönüp dönüp önümüze getiriliyor (o da yanlış yazımlama ile), bunca Türkçülüğe bu bozuk türkçecilik yakışmadığı için.

48- 73. üzde keklik sökünün anlatılırken, Havna'dan doğudan keklik geçmediğinin bilinmediği anlaşıldığı için. (baraj gölü nedeniyle)

49- 74. üzde Ağın'da Kayacı, Çarıkcı diye balık adları veriliyor, insan bunları hiç olmazsa babasına sorar da doğrusunu yazardı, işte onun için.

50, 75. üzde Ağın Kültür Derneğinin kuruluşu ve kurucuları adıyla yanlış yazılması bir yana, Ağın Dergisinin Ağın'da çıkması da olanak dışı olduğu için.

51- Köyler üstünkörü anlatılıp geçilirken, bunlarda İlkokul vardır gibi, öğrenim yapar bir anlam verilmiştir. Saracık ve Paşikli dışında hiç bir köy okulu açık değildir. Ağdunut'da 15-20 arası öğrenci varken, okulu açık değildir. Tüm okullar

ve öğretmen evleri köy imamlarının kul-
lanımındadır, yanlış anlam verildiği için.

52- Birkaç yıl önce, Elâzığ'ın bir yerel gazete-
sinde, Günerkan'ın bir yazısı ve leblebi yapan bi-
rilerinin fotoğrafı çıkmıştı. Burada Ağın leblebisi-
nin bir sanayi kolu gibi gelir kaynağı olabileceği
işlenmişti. Elimizdeki kitabında da bu konuyu
işlemiş, Ağın'ın kalkınması için, bu iş kolunun
geliştirilmesi önerilmiş. Eskilerin bir sözü vardır
derler ki: el yumruğu yemeyen, kendi yumruğunu
balyoz sanırmış ve kirpi yavrusunu severken,
ipek tüylü yavrum dermiş. Biz de Ağın leblebisini
böyle görüyor, bize güzel ve iyi görünenin, her-
kes içni de öyle göründüğünü sanıyoruz. Mardin
leblebisinin yanında bizimki gırdık gibi kalıyor.
Ayrıca; leblebi övüngesini haklı olarak Hozakpur'a
bırakmamız gerekir de onun için.

53- Yerel fıkralarda, yanlış ve eksik yorumlar
var. Bunlardan 87. üzde Garanili doktor için
anlatılan fıkrada doktorun adı Mustafa iken Hayri
olarak değiştirilmiş. Hayri, muhtar Memet Kara-
dayı'nın babasının adıdır. 88. üzde anlatılan Fazlı
Dayı'nın soyulma olayı, Ortahan yakınlarında
Elalığ'dan gelirken geçmiştir ve de Fazlı Dayı hiç
posta sürücülüğü yapmamıştır, olay sivil iken
geçmiştir. 90. üzde yazılı Hikmet'in askerliği ile fe-
ribot en az yirmi yıllık araya rastlar, Pağnik gemisi
denisle biraz uyardı. Kapsülü Mistikde fıkrası
Pul'da geçmiştir ve de Mistik de Arapkir'e gitmiş,
o gün av yerinde değildir. 91. üzde anlatılan
Çeje-İmam emi ağız kavgası, bizim evin önünde
geçmiştir. Çeje İmam eminin suyunu kesmiş,
gavarın başında İmam emi orada bulunanlara du-
rumu yakınmak amacıyla, bağırarak (ejdadımdan
intikal eden mülkiyet-i ciddiyetimi, bir gayru hak-
kan, hasdu kast ediyor, böylesi herifler) diye
çejeji gösterdi. Çeje bunca laf içinde, yalnız herif
sözcüğünü anladı ve (herif sensin) diye yanıtladı.
Su ve hastü-kast olayı unutuldu, herif sensin
kavgasına dönüştü. Bu olay mahkemelik olmadığı
gibi, saf bir Ağın'lı olan Çeje de, İmam Emi'ye

küçültücü ağır sözler söylemedi. 92. üzde
anlatılan ineğin ölümü üzerine kadının yanıtı da
eksik. İneği ölen kadın bir aylık orucunu ramaza-
na, ineği de kurbanı saymazsam, saçıma s. çalar,
diye kötü yemin etmiştir.

Söz fırkalardan açılmışken, İbik dayının adının
anılmaması, ondan bir şeyler yazılmaması da biraz
anamlı gibimize geldi. Günerkan'ın İbik dayıyı bil-
memesi olabilir ama, duymaması olası değildir,
acaba bir anlamı mı var diye akla geliyor, işte tüm
bunlar için,

UY DAĞLAR diye, Pireli Bacı gibi sızlandık.

Şimdi denilebilir ki; yahu bunun içinde hiç mi
peynir yoktu. Var elbette, bu kitabın içinde
birşeyler var, çok da işe yaradı. Önce bize bu
kitabı eleştirdiğimiz bu yazı ile kendisi ölçüsünde
bir yazı yazdırdı. Başkaca kitabın değeri
bakımından bir anımızla yanıt vereceğiz. 1967
yıllarındaydı, Ağın Dergisi yeni çıkmıştı. Bir izin
döneminde Ağın'ın cınaraltında, öğretmen bir ar-
kadaşımız, yazılarımızı beğenmediğini söyleyince,
sen de yaz da iyisini görelim dedik. Yazarım hem
de çok daha iyisini yazarım diye öğündü. Bir şey
yazmadı, sonradan bir yakınından öğrendik ki, de-
nemek için destelerce kâğıt harcamış olmamış.
Bunca yazıyı bir araya getirmek için çalışmak bir
emek işidir, herkesin de yapabileceği bir iş
değildir. Biz bu yönüyle Günerkan'ı kutluyor,
eleştirilerimizi inkâr yerine koymamasını diliyoruz.
Eksikler olmasaydı, biraz daha araştırsaydı, ele
aldığı bu hafif derlemeler daha da iyi olurdu. Kaldı
ki, bizim derlemelerimizi baskılama gücümüzün
olmadığını biliyor, erken davranmaya da gerek
kalmıyordu. Bununla birlikte bizden soracaklarını
sorsaydı, doğru yanıtını da alırdı. Bu güzel baskı
için maddi güce sahip olmasından da mutluluk
duyduk. Hele fotoğraflar, başlı başına bir sanat
örneği konumunda. 1986 baskılı bir Arapkir yıllığı
var elimizde, Ağın'ı yok saymış. Günerkan'da
Arapkir'i yok sayıyor, öyle de görünüyor ki; elin-
den gelse, Ağın'dan uzaklaştıracak. Her iki

yapımcıları da tanıyorum, Günerkan'la aynı görüştüler. İki komşu ilçede birbiriyle anlaşılamayan bu siyasanın, Turan ülküsünde nasıl birlikte olacaklar. Eskilerin bir sözü var, Havna Haççık ne uzak sevda, diyoruz.

Son olarak, kitabın satışının iyi gittiğini görüyoruz ama, en geniş yer verilen Hırık almamış. Kimse de içinde ne var diye incelemiyor, fotoğraflara bakıp, Ağın'ı anıyorlar. Hele kitapda adı geçenler, kıkırdak kesiliyor, ne bu eksikleri görüyorlar, ne de nelerin yanlış olduğunu inceleyenler. Kimsenin içinde ne yazılı diye okumak zahmetine girdiği de yok. Hele kitabının

övgüsünü yapan siyasal yandaşların, "yanlış ve eksikler önemli değil, Ağın'ı tanıtıyor ya, Allah Rızı Olsun" diyorlar. Bizim köyü yazmış diye köylü kadınlar bile alıyorlar. Satışlar iyi gidiyor bizde seviyoruz. Ayrıca da halk psikolojisini iyi bilmenden de kutluyoruz. Bizden başka yanlış ve eksik bulan yok. Bizim bu yazımızın da reklam olacağını biliyoruz ve karınca kararınca sana yardımcı olmak istiyoruz.

Amacımız seni kırmak değil Günerkan, eline koluna sağlık çalışmalarının sürmesini gönülden dileriz.

30. Ağustos. 1992

AĞIN

(Başyazının Devamı)

Biz yöremizin insanını her yıl bayramın ikinci günü bulduk, topladık yıllardır. İçi güzel, gönlü güzel hemşehrilerimizle kucaklaştık. Her bayram aynı çatı altında toylanmak, Ağın'ımızın havasını kokusunu taşıyan hemşehrilerimizle birlikte bayram kutlamak büyük mutluluk oldu bize. Doğunun rüzgarı başka, insanı başka, şarkısı, türküsü, dostluğu, kardeşliği başka. Hele Ağın'ın herşeyi bambaşka.

Artık Ağın'ı, Ağın'lıyı herkes tanıyor, sesimizi güzel yurdumuzun dört bir bucağında duyuruyoruz. Dergimiz, bizi aynı sofrada dostluğa, sohbete doyuran gıdamız, gururumuz, sevincimizdir. Dergimiz, sesi-miz, Ağın'lının sesi olarak hergün daha güzeli yakalayan yayın organımızdır. Postacı bıkmadan usanmadan mektuplar taşıyor derneğimize. Sevgi dolu vefa dolu satırlardan güç buluyor, daha iyiyi başarma hevesini duyuyoruz. İlk zamanlar cevap vermemiz ve gönderilenlerin hepsini yayınlamamız daha kolay oluyordu. Şimdi bir sıralama, bir seçim yapma mecburiyeti doğdu diye sevgili Hemşehrilerimiz bize danılmasınlar.

Sınırlı şartlarda çalışırken, bizimde yanlışlarımız olabilir. Hemşehrilerimiz bizi, biz hemşehrilerimizi günahlarıyla sevaplarıyla kabul ediyoruz. Bugün yayınlamadığımız bir yazı varsa; lütfen yenilerini deneyiniz. Birgün bir sayfamızda isminiz ve sesinizle size de "Hoşgeldiniz" demek isteriz.

Ünlü halk ozanımız Kusuri gurbette geçirdiği bayram günlerini şöyle anlatıyor.

«Yine bayram geldi yeyin kış oldu.

Dost güzüme hayâl oldu düş oldu.

Günlerimiz gurbet ile düş oldu

Günleri günleri, bayram günleri...

Yine bayram geldi açıldı güller

Ahu feryâd ile öter bülbüller

Akmada gözümden kan ile seller

Günleri günleri, bayram günleri...

Sevgili Ağınlılar gurbet acısına yüreklerdeki beraberlik sevincini de katarak; hepinize «Bayramınız kutlu olsun ve Her gününüz Bayram sevinciyle dolsun» diyoruz.

Dr. Vâkıf ÖZKUL

BARIŞ GÜLÜNÜ AL DA GEL

Utanma salkım saçak memelerinden
Doğurganlığın anasıdır soyağacın
Hüznü bırak katıl doludizgin
Paylaşmayı bekler seninle
Unutma yaşam ertelenmemeli
Sevdanın rüzgârından soluklan da gel

Kıthklarda kıyımlarda büyüdüm
Urganlarda kurşunlarda dirildim
Vaktimiz yok kın tutmaya
Yüreğimde patlar benim tabancam
Sıyrıl pençesinden aymazlığın
Özgürlüğün kanatlarını tak da gel

Karanlıkları yara yara biçen
Pir Sultan'ı, Hasan Hüseyin'i, Ahmet Arif'i
Gökçe'yi, Saraç'ı, bir de Nazım'ı anmadan geçme
At o pahlı silahı elinden
Gir aydınlığın bahçesine
Şiirin silahını kuşan da gel

Ustasıyız haklı kavgaların
Anımsa Bedrettin'i, Köroğlu'nu
Düşün bir kez Truva önlerinde Hektor'u
Bu yiğitlik ondan mirastır Dadaloğlu'na
Yıkar karanlığın utancını ısır Anadolu'm
Mustafa Kemal'i kucakla da gel

Heybemde yediveren gülleri
Yaban gülü, dağ gülü, kan gülü
Her rengi güzeldir gülün ama
Üstüne yoktur halk gülünün
Haydi öyleyse ne durursun
Barış gülünü al da gel.

Veysel GÜLTAŞ
1/5/1992

BAHARA KARIŞALIM

Kelebekler

Sakın sakın

Konarken çiçeklere dallara

Uzanmışsak seyrediyorsak

Bende karışmış sayılırim baharlara...

Gömülebilirim içime

Başlarım yumuşak seçime

Şarkı mırıldanırım şilir söylerim

Yanaklarına saçlarına elleyerek

Göz göze de gelerek

Konuşmalar konuşmalar...

Oh be.. oh be... derim

Sen, kelebekler, çiçekler, dallar

Bir de hafif rüzgar

İşte benim baharım

Paylaşırmsın...

6/4/1991

AKİF UĞURLU

HEYBELİ'DE BİR KASIM SONU AKŞAMI .V.

Dr. Kriton DİNÇMEN

Gerçeği görmek, gerçeğe inanmak, gerçeği aramak ve gerçeğe saygı duymak... (gerçek)i, (ahlâk) olarak kabul etmek... Ve, insan olmak! Sürüdekilerden biri olmak, marifet değildir. Ahlâk maskesi altında sunulan riyadan, ikiyezlülükten, gaddarlıktan, ahlâksızlıktan kurtulmak... İşte, (ahlâk) bu...

Ben, ancak "(seni)i benim karşımda oturan (beni)" olarak görebiliyorsam İnsan olmağa layığım...

Sen de çok iyi biliyorsun ki, (doğru) daima doğru olmayabilir. Ancak (şimdi) ve (burada) geçerlidir doğru olma hali; yeter ki, şimdi ve burada (doğru) diye öne sürdüğümüz şeyi savunurken ona inanalım, saygılı olalım...

Galiba, dostum, ahâlk'ın tek geçerlilik ögesi (doğruya inanmak), (yalan söylemek)tir. Zaten, (gerçeğe saygılı olmak) ile (yalan söylememek) aynı şey değil midir?.. İnsan olmamızın kendimize yüklediği saygınlık ve karar verme özgürlüğü, aynı zamanda kararlarımıza karşı sorumluluğu da getirir... Özgürlüğümüz ile beraber gelen, özgürlüğümüzün sonucu olarak oluşan sorumluluktan bizi kurtaracak hiç bir şey yoktur. Bu konudaki özürlerin tümü, kendi

yalanlarımızın ve ahlâksızlığımızın süslü bir şekilde kendimize ve karşımızdakine sunulmasından başka bir şey değildir... Ne tanrılar, ne yazgı, ne örf, ne adet, ne anne-baba, ne çevre... Hiç bir özür, (insan olmamız)a karşı işlemiş olduğumuz saygısızlık suçundan bizi kurtaramaz. Sartre'in bir sözü vardır: "olduğumuz şey, düşünmüş, olduklarımızın sonucundan başka bir şey değildir"... Ne kadar doğru, değil mi? Bir şeyin kötü olması için, onun ille eyleme dönüştürülmüş olması şart değil ki!.. Ha düşünmüşsün, ha yapmışsın... Hep aynı değeri taşır...

İnsan olmak, öylesine güç ki... İnsan olmanın faturası çok ağırdır... Ve, insan o faturayı her an ödemeğe hazır olma durumundadır.

Bunun bir de ters tarafı var. Bize, ta küçüklüğümüzden beri, ahlâk ve terbiye diye çoğunlukla yalan'ı öğretirler. Çocukluğumuzda, bizim Ada'daki eve komşu gelen o görgüsüz zengin yazlıkçı aileyi hatırlarsın... Hani, biz mayomuzun üstüne yarı yırtık bir şort ile ayağımıza lastik ayakkabı çekerek yüzmeğe gittiğimizde, önde süslü-püslü yazlık şapkalı annesi ile kibirli anneannesi, ortada ince açık mavi

çizgili keten beyaz ceket-kısa pantolon ve ipek gömleği ile dize kadar uzun beyaz çorabı ve koyu lacivert-beyaz deri ayak-kabıları ile kendisi, arkada ise çakıllara serilecek iki kilim, üç-dört bornoz, güneşe karşı açılacak iki şemsiye ve yüzme sonrası kahvaltılığın yükü altında iki kat olmuş evlâtlık kızla yüzmeğe gelen o gözlüklü-şişko çocuğu... Tüm o gülünç insan ve eşya komvoyuna karşın, iyi tarafı bol bir çocuktu; tuhaflığına ramen gene de sevmiştim; arkadaş olmak istedim onunla.

Bir sabah, ben her zamanki eski şortum ve lastik ayakkabılarımla denize giderken ona da seslenmiştim. Pencere açıldı ve babasının o ablak suratı görüldü. Beni tepeden tırnağa süzdükten sonra, benim gibi sıradan ailelerin çocuklarının kendi oğlu gibi beyefendi olarak yetiştirilenlerle arkadaşlık kurmak istemelerinin doğal olduğunu, ancak benim de, oğlunun "te-reyağı ile, balı ile, sütü ile büyütülmekte olduğu"nu ve aramızdaki bu büyük sosyal farkı unutmamam gerektiğini vurgulayan uzun bir nutuk çekti.

Tek başımaydım ve bu sözler çok ağırıma gitmişti; eziklik içinde denize gittim. Bir süre sonra, bu sefer babanın da şeref konuğu olarak katılmış bulunduğu komik komvoy sahile geldi. Nereden buldum, nasıl o zaman elime geçirdim bilmiyorum, ama, oralarda gördüğüm koca bir deniz anasını oğlanın kafasına fırlattım. Görecektin, tam isabet. O özenle taranmış, gözlük camları parlatılmış şık elbiseli oğlanın kafasına deniz anası öylesine güzel oturmuştu ki!.. Hele, kafada patlayan deniz anasından kopan parçaların oğlanın ceketini berbat etmesi nefisti...

O günkü kadar denizden zevk aldığımı hatırlamıyorum; oğlandan, babasından, tüm o komik aileden hıncımı almıştım... Havalarda uçarak neşe içinde evin yolunu tuttum. Ama, eve yaklaştığımda fırtınanın

kopmak üzere olduğunu gördüm. Kapıda, kızgınlıktan gözleri yuvalarından fırlamış ve oğlunun işlemiş bulunduğu korkunç suçtan (!) utanç içinde annem bekliyordu; ve, gözlerinde şimşekler çaktıracak, yan kapıda yeni bir ütülü elbise içinde annesinin yanında aptalca gülümseyerek duran komşu çocuğundan yaptığım büyük terbiyesizlik (!) için af dilememi istiyordu! Yanıtım çok rahat ve kesindi. Af dilemiyecektim, çünkü basbayağı af dilemek istemiyordum. Yüzüme inen tokadın şaklaması, cevabımı ve af dilememem konusunda yapmağa hazırlandığım savunmamı bastırdı. Bir-iki zayıf direnme girişimlerim ile bu girişimlerimi izleyen tokadların sonunda, yenilgiyi kabul ederek, oğalana buz gibi bir sesle kupkuru bir "afedersin" dedim. İşte, o zaman annem, bana hayatın en büyük dersinin verilmesinin gerektiği kanısına varmış olsa gerek ki, "böyle af dileme olmaz! öp arkadaşını, ve sesin de yüzün de af dilemekte olduğunu gösterebilirsin... içtenlikle af dile!.. yoksa, bu eve giremezsin" dedi.

İşte böyle, dostum! (Yalan) ile (terbiye) ve (nezaket)in çoğunlukla aynı anlama geldiğini öğrenmiş oldum.

Hayatta söylemen gereken yalanların yanında, bir de "ciddi adam olmak", "mantıksal düşünmek", "mevkiine göre hareket etmek" gibi diğer bir sürü önemli (!) kuralları uyman gerekir. Ayıptır, duygusal olmak! Utanılacak bir şeydir, ağlamak! Gereksizdir, sevmek! Zayıflıktır, acı duymak! Öyle deniyor... Ama, ne yaparsın ki, ben, ağlarsam tüm gözyaşlarımla ağlamayı, gülersem de tüm benliğimle gülmeyi isterim... Evet, utanmıyorum ağlamamdan, gururluyum aşkımla, mutlu oluyorum gülmelerimle... İnsan olduğumu hissediyorum duygusal olmakla. Gel de, bunları etrafına anlat. "Çok ayıptır, yakışmaz senin gibi koca adama" derler...

(Devam Edecek)

İSTANBUL DA AĞIN GECESİ

Ahmet SAMUR

Kazma kürek sen gidince yakıldı.

Bakmayınca baba evin yıkıldı.

Ben Ağın'ım hep özlerim, beklerim

Sen bana el oldun, ben sana gurbet.

Ağın'ın Ağın'lıya yüzyıllardan beri etmesi gereken sitemlerden sadece bir dördlük yukardaki... Bizler, gurbeti sılaya, Ağın'ı gurbete çevirmişiz bu gidişe dur demek kolay değil elbette Ağın'daki göçü durdurmak, Ağın'daki ortamı biraz daha yaşanır duruma getirmek, aramızdaki dayanışmayı sağlamak ve güçlendirmek için dernekler kurup, geceler düzenlemekteyiz çoğumuz.

İşte, İstanbul'da yapılan AĞIN GECESİNİ, dayanışmamıza atılan bir adım olması dileğiyle anlatmak istiyorum.

İstanbul'daki "Ağın Kültür ve Dayanışma Derneği" 5 Şubat 1993 tarihinde gece yapmayı aylar öncesinden tasarlamış ve kararlaştırmıştı.

1992 yılında Ağın'da yapılan "Dünden Bugüne Ağın", Ankara'da yapılan geceler, İstanbul'da yapılacak geceye ışık tutmuştur. Bu nedenle bu gece daha geniş kapsamlı düşünülüyordu.

İlçemize dört ay önce atanarak göreve başlayan kaymakamımız sayın Hurşit Kuş'un Ağın'ın sorunlarını araştırıp, çareler bulmak için Ağın'da, Malatya'da, Ankara'da yaptığı toplantıları izliyor, İstanbul'da yapacağımız gecede bu bilgilerin ve tasarıların harmanlanarak, somut neticelere ulaşacağımızı düşünüyorduk.

Gerek kurulu derneklerimizin, gerek şahısların hedefteki amaçları, Ağın'a, Ağın'lıya hizmet götürmektir. İlçe kaymakamımız sayın Hurşit Kuş'a, görevi gereği yaptığı işlerle birlikte, özellikle vicdani ve insani görevlerle, bilgi ve enerjisiyle lokomotif görevi yaptığı için şahsım ve tüm Ağın'lılar adına teşekkür ediyorum.

İstanbul Ağın Kültür ve Dayanışma Derneğinin geceyi yapmaktaki amacı ne idi? Dernek başkanı

sayın Asal Uçkunkaya: "Kom görüntüsünü andıran dernek binasından, insan onuruna, Ağın'lıya yaraşır bir binaya geçebilmek, yere biraz sağlam basarak, Ağın'a hizmet götürmek için önce biraz gelir sağlamak" diyerek özetledi.

Gece öncesi, sayın Asal Uçkukaya, sürekli ilçemiz Kaymakamı sayın Hurşit Kuş'la, Ankara ve Malatya Derneği yöneticileriyle haberleşerek geceye katılacakları tesbit etmeye çalışıyordu.

Her yıldan daha ağır olan tabiat şartlarında, yani bu kışta kıyamette Ağın'dan İstanbul'a geceye gelmek... Çok büyük zorluktu. Eğer hemşerilerimizin, kardeşlerimizin gönlünde bu kadar büyük sevgi ve görev bilinci olmasa, yollara, karlı, buzlu yollara düşmezlerdi. Hepsini kutluyor, sevgi ve saygıyla öpüyorum.

Ağın'dan 1 Şubat günü, saat 16:00 da hareket edip, 2 Şubat Salı günü saat 16:00 da Topkapı'ya gelebilen otobüste başta ilçe kaymakamımız Hurşit Kuş, eşi ve çocukları, belediye başkanımız Mehmet aydın ve eşi, öğretmen Ersan Gündüz, Erol Korkmaz, Naci Emiroğlu, Ağın Kültür ve Dayanışma Derneği Başkanı Nihat Yandımata, Erol Uzunoğlu, Ömer arslan, İl daimi encumen üyesi M. Niyazi Serttaş, Kemal Yılmaz, J. Bl. Komutanı Kadir Yılmaz, Mustafa Uğur, Necmettin Akkaya, Mehmet Özer, Mehmet Demir, Mustafa Samur, Önder Samur, Hasan Öğünç, Erham Öztürk, Engin Yücel, Hasan Aktaş, Ahmet Yalçın, Sonay Yay, Osman Burcukavak ve Hozakpur Köyü muhtarı Nevzat Ateş'e aramıza katıldıkları için, onları bu zor şartlarda gözleri yollarda kalarak gönderdikleri için eşlerine, anne ve babalarına teşekkür ediyoruz.

3 Şubat 1993 Çarşamba günü saat 20:00 de Bakırköy Elif düğün salonunda AĞIN'IN SORUNLARI ve çözümleri konulu toplantı düzenlendi.

Beklenenin çok üzerinde katılım oldu. Toplantıyı düzenleyen İstanbul Ağın Kültür ve Dayanışma Derneği adına başkan Asal Uçkunkaya yönetti.

Asal Uçkunkaya bu toplantının iyi sonuçlar vereceğini, çünkü iyi bir kaymakamın rehberliğinde, tüm Ağınlılar Ağın'ın makus talihinin değiştirilmesi zamanı geldiğini anlamış ve birlik, beraberlik içinde olmaya başlamışlardır." Diyerek sözü İlçemiz Kaymakamına bıraktı.

Kaymakamımız sayın Hurşit Kuş, Ağın'a gelmeden önce Ağın ve Ağınlılar hakkında söylenen olumlu bilgiler edindiğini, ancak göreve başladıktan sonra hizmet eksikliklerinin fazla olduğunu söyleyerek gündeme geçti,

Toplantı gündemi:

- 1- Ağın Vakfının kurulması
- 2- Fabrikanın alınması için şirket kurulması,
- 3- Ağaçlandırma seferberliği,
- 4- Ağın Yapı Kooperatifi,

Toplantıya başlarken gündemdeki konularla ilgili araştırma ve çözümlerinin yedi sayfalık yazıyla herkese dağıtılması çok olumlu bir yöntemdi. Yeni çözümlere ve fikirlere açık olması toplantıyı hareketli güzel bir ortama çekti.

Gündemin birinci maddesinde kaymakam bey özetle "Ağın her yıl sosyal, kültürel ve ekonomik olarak, nüfus olarak sürekli erezyona uğramaktadır. Hizmeti devletten beklerken, insanların dayanışmaya girmesi ve öncelikle de Vakıf kurarak çareler aramalıdır. Kurulmuş olan tüm Ağın Derneklerinin birlikte kuracakları Ağın Vakfının daha etkili işler yapacağı."

Fabrikanın, kurulacak Anonim Şirket tarafından satın alınabileceği ortamının yaratıldığı, gündemin ikinci maddesinde, kaymakam bey tarafından kısaca şöyle açıklandı: "Fabrika ile ilgili araştırma ve soruşturma yapıldı. Bu hususta Valimiz sayın Doğan Ünlüsoy'a teşekkür ediyoruz. Satın almamız durumunda fabrikaya bir milyar lira verilecektir. Bu paranın 250 milyonunu Elazığ Özel İdaresi, 250 milyonunu Ağın Belediyesi vermeyi taahhut etmiştir. Geriye kalan 500 milyonu birer milyonluk hisseler olarak Ağınlı hemşehrilerimizin hizmetine sunuyoruz. İsteyenler istedikleri kadar hisse alabileceklerdir. Böylece kurulacak Anonim Şirketin koordinatörlüğünü Ağın Kaymakamlığı üstlenecektir.

Yapılan araştırmalar sonunda alınacak bu fabrikanın, eski işlevini yapamayacağını, yapılacak en

iyi işletmenin, çevre şartları da göz önüne alınarak, besicilik ve süt inekçiliği, gelecekte mandra ve et entegre tesisleri olarak düşünülmektedir. Ağın için hangisi daha ekonomik ve uzun ömürlü olacaksa tercih o yönde olacaktır."

Gündemin 3. maddesi, tüm dünyayı ilgilendiren ve gerçekten hayati önemi gün geçtikçe daha iyi anlaşılan AĞAÇLANDIRMA ile ilgiliydi.

Kaymakamımız sayın Hurşit Kuş, 1993 yılı, Ağında ağaçlandırma seferberliği başlatacaklarını, şehir merkezi ile feribot iskelesi arasındaki kıyı şeridinde 15 bin ağaç dikileceğini, Ağın dışında olupta bu seferberliğe katılmak isteyenlere de olanak tanıdıklarını şöyle açıkladı:

- 1- Ağın Ziraat Bankasında bu iş için (304-240) nolu hesap açılmıştır.
- 2- Bir fidanın alımı, dikimi, bir yıllık bakımı (25.000) liradır.
- 3- Parayı gönderen kişinin adına bütün bakımı kaymakamlık ve belediye üstlenmiştir.
- 4- Parayı gönderenin diktirdiği fidanlara, gönderenin adı yazılı plaket takılacaktır.
- 5- İsteyen istediği kadar fidan diktirebilecektir.

Yeşil Ağın diye özelemlerini sık sık vurgulayan sevgili dostlar;

Şu Ağında bir dikili ağacım yok diyenleri;

Şu dünyada bir dikili ağacım yok diyen, Ağın'lı olmayanlar, işte size fırsat... Bir değil, bir çok ağacınız olabilir. Emek çekenlere bir teşekkür yerine BİR FİDAN diktirin daha çok mutlu olurlar. Ben öyle düşünüyorum.

İstanbul'daki Ağın Derneği Yönetim Kurulu ilk toplantısında kayıtlı her üyesi için BİR FİDAN dikme ücretini göndermeye karar vermiştir.

Bu konunun beklemeye tahammülü yoktur. Mart bitmeden davranalım.

Gündemin 4. maddesi, Ağın'da kurulmuş olan Yapı Kooperatifine işlerliğin nasıl kazandırılması idi. Bu konuda dergimizin 12/92 sayısında öğretmen Ersan Gündüz'ün yazılarını okumayanlar için kısa bir açıklamayı gene toplantıdaki açıklamalarından aktarayım.

"Kooperatif kurulmuştur. Belediyemiz tarafından çok az bir ücret karşılığında Kaşpınar (Pağnik) Köyü karşısında, üç yönden baraj gölü manzaralı, 40.000 metre karelik arsa kooperatifimize satılmıştır. Elektrik ve su sorunları yoktur.

Yapılacak konut tipleri, ücretleri ve ödeme şekilleri yapılacak çalışma ve işlemlerden sonra bildirilecektir. Yapılacak proje ve çalışmalar için Ağın'lı hemşerilerimizin ücret talep etmemeleri hepimizi son derece sevindirmiştir.

Ersan Gündüz'ün bu açıklamalarından sonra toplantıda konuşmak isteyenlere sırasıyla söz verildi.

Alaattin Yazıcı kardeşimiz, yapılması düşünülen çalışmalara çok sıcak baktığını ve kendi çalışma konusu olan yapı kooperatifi işinde üzerine düşecek görevleri, bilgi birikimi doğrultusunda yapmaya hazır olduğunu söyledi.

Genç tekstilci kardeşimiz Ruhi Tekin ise deri fabrikasının eski işleviyle çalışmasının mümkün olamayacağını, yeni tasarlanan konuda daha iyi sonuçlar alınabileceğini söyledi.

Daha sonra söz alan sayın Hasan Öğünç, Vildan Savaşer (Güder) Lütfü Soylu, Kemal Avlar, ağaçlandırma ve şirketleşmenin zaman geçirmeden ele alınmasını önerdiler ve emeği geçenlere teşekkür ettiler. En son konuşma yapan Hasan Çakar kardeşimiz, fabrikada çalıştırılacak kişilerin Ağın'lı olması ve öncelikle, eskiden mağdur edilenlerden olması gerektiğini önerdi. Çok yerinde bir fikir olduğu herkes tarafından kabul edildi.

Toplantıyı yöneten Asal Uçkunkaya, görüşülen konuları kısaca özetleyerek, meselelerin çözümü için gerekli desteğin verileceğini söyledi. Şirketin temeline başlangıç olması açısından, hisse almak isteyenlerin isimleri ve alacakları hisse adetleri soruldu. Şirketten hisse almaya talip olanlardan kimileri, hisseleri kendi adına, kimileri Ağın'da hemşerilerine, özellikle hisse alamayanlar adına işlem yapılması için kaymakamlık uhtesine verilmesini istediler. Aşağıda almak isteyenlerin isimleri ve hisse adetleri gösterilmiştir. Parantez içindeki hisseler kaymakamlık uhtesine verilen hisselerdir.

Ahmet Samur 1, Mustafa Samur 1, Nihat Aydın 5, Nevzat Ateş 5, Ruhi Tekin 5, Önder Samur 2, Lokman Akkaya 5, Sadi Kapisız (4), Gürhan Gündüz, 5, Hasan Güder 5, Zeki Özden 5, Mehmet Yazıcı (2), Enver Bozkurt (2) Mehmet Orhan (5), Mehmet Öğünç (1), Osman Kapusuz (5), Hasan Taşbaşı (2), Selahattin Mülazimoğlu (5), Alaattin Yazıcı (10), Coşkun Güder (20), Cahit Erdoğan (1) Namık Erdoğan (2), Ahmet Özdem (2), Selahattin Duydu (5) Asal Uçkunkaya (9), Behram Uçkunkaya (5), Hüseyin

Uçkunkaya (10), Sami Uçkunkaya (5), Hatice Uçkunkaya (2), Rüştü Köprülü 1, Atıl Ağın 1, Ahmet Genç 2, Hüseyin Genç 2, Turan Tuna Çelik 5, Eylül Çako 2, Kemal Avlar Bünyamin Aydın 5, Ahmet Uğur 10, Günay Taşbaşı 2, Nail Mete 2 olarak toplam, 171 hissenin bu toplantı sonunda alınacağı anlaşıldı. Şirketin kurulup, işlerlik kazanacağına inancımız artmıştır.

Bu toplantının, "Ak Topraklar üzerindeki Ağın'ımıza, AK UMUTLAR saçan bir dönüm noktası olmasını diliyorum.

Başta İlçemiz Kaymakamına, Belediye Başkanımıza ve toplantıya katılan herkese, İstanbul'daki üye ve hemşerilerimize telefonlarla ulaşan Ağın Kültür ve Dayanışma Derneği Başkanı Asal Uçkunkaya ve yönetimdeki Vildan Savaşer, Rüştü Köprülü, Vecdi Öztürk, Salim Murat, Nihat Başar ve Mustafa Beydemir'e, toplantı salonunun tahsisinde yardımcı olduğu için Ahmet Uğur'a, yönetimde olmadığı halde, derneğin kuruluşundan bu yana her türlü çalışmalarda büyük emeği geçen sevgili dostumuz Şerif Aydemir'e bu çalışmalarından dolayı teşekkür ederim.

Evet, Ağın'da yaşam sürüyor... Ancak Ağın'lı daha rahat ve daha çağdaş yaşamaya layıktır. Öyle değil mi?

5 Şubat 1993... Karakışın ortası... Tüm Anadolu karlar altında... İnsanlar Ankara'dan, Kütahya'dan, İzmir'den, Manisa'dan, Malatya'dan, Pötürge'den, Elazığ'dan ve Ağın'dan kalkmışlar yollara düşmüşler... Çiçeğe gelen arılar gibi... Dostlukları tazelemeye, perçinlemeye, dayanışmaya, koşup geldiler. Daha önemlisi Ağın'ın geleceğine yön vermeye geldiler. İstanbul'a geldiler. 5 Şubat 1993 cuma günü İstanbul'da yapılacak AĞIN GECE'Sİ'ne geldiler. İstanbul'da AĞIN'ı oluşturduk. Çok mutlu olduk...

Bu geceyle ilgili görev bölümünü, Ağın Kültür ve Dayanışma Derneği aylar öncesinden yapmıştı. Davetiye dağıtımı, salon tutulması, gelecek misafirlerin ağırlanması gibi konularda herkesin yapacağı işler belliydi.

5 Şubat cuma günü Ankara'daki hemşerilerimizden Ankara-Ağın Kültür ve Dayanışma Derneği Başkanı Dr. Sayın Vâkîf Özkul, Nihat İspir, Yıldız İrengün, Ağın'la ilgili her geceye katılan ve yardımlarını esirgemeyen sayın Muammer Niksarlı, Oktay Gençosman, Dünder Uyanık, Yılmaz Serttaş ve Necmi Atalay aramıza katılarak bizleri onurlandırdılar. Teşekkür ederiz.

Gecenin başlamasıyla birlikte aramızda gördüğümüz Gürol Korkmaz ve eşine, Manisa'den telefonlaşıp gelecekte karşılaştığımız mahallelim can dostum İbrahim Fırat'a, İzmir'den aramaza katılan Saim ve Müzeyyen Durgun'un oğlu, Haluk Durgun'a, aynı zamanda oyun ekibimize katılarak katkıda bulundukları için teşekkür ediyorum. Aynı gece aramızda gördüğümüz Varol Korkmaz ve Ağın merkez mahallesi muhtarı Kenan Çobanoğlu'na teşekkür ediyorum. Kütahya'da görevli öğretmen Mehmet Koçer gecemize katılamamış, ancak eşini ve iki güzel kızını ekte oynamaları için göndermiştir.

İşte, iyiye, güzele ve doğruya gitmek için Ağının ne kadar hazır olduğunu anlatmak istiyordum. Bundan daha güzel örnek ne olabilir ki?

Bu gece programlanırken bana da oyun ekibini hazırlamak ve geceye gelecek sanatçı hemşehrilerimizle iletişim kurma görevi verilmişti. Hem şerhlerimizin büyük fedakarlıkları yanında benimde çorbada tuzum olacaktı. Zevkle çalıştım.

Gecemizin sunuculuğunu öğretmen Ersan Gündüz profesyonel sunucular kadar başarılı olarak sürdürdü. Açış konuşması için Asal Uçkunkaya'yı davet etti.

Asal Uçkunkaya, geceye katılan tüm konuklara, ayrıca Ağın Kaymakamına, Belediye Başkanına, Eğin Kaymakamına ve Belediye Başkanına, Emniyet Amiri İrfan Özer'e, Elazığ Kültür Derneği ve Vakfı Başkanına, Ankara Ağın Kültür ve Dayanışma Derneği yöneticilerine, Sayın Fikret Bircan'a, Mehmet Domaç'a, Sait Yücele, Mustafa Turunç'a, Zafer Kaplan'a, Abdurrahman Akalın'a Muammer Niksarlı'ya, Eğin ve Arapkir Dernekleri Yöneticilerine, Keban -Nimirlil Köyü Derneği yöneticileri ve Musa Coşkun'a Beyoğlu Öğretmen Evi yöneticisi sayın Metin Kutucu'ya ayrıca geceye katılan bütün sanatçılara teşekkür ederek kısa bir konuşma yaptılar.

Yoğun talep nedeniyle, yer bulmakta sıkıntı çekilebileceğini Ağınlilar olarak ev sahipliğini en iyi bir şekilde yapmak için gerekli fedakarlığa katılmayı göze aldığımızı belirtti. Gönüller kırılmasın, gönüller alınsan diyerek alkışlar arasında sözünü bitirdi.

Ardından tüm Ağın'lıların gönül tellerini titreten, annelerimizin ninnilerinden sonra ruhumuzun beslendiği, heyecanlarımızın taşıdığı davul klarnet sesi duyuldu. Ahmet Yalçın ve Sonay

Yay'ın çaldığı yol havası salona bir anda düğün heyecanı getirdi. Ellerindeki mumlarla, kızılı erkekli on dört gencimiz çayda çırayla salonu doldurdu. İşte tam bu sırada Munzur Dağından mı, Uluovadan mı yoksa Osman Tepesinden mi bir hoyrat, duygularımızı doruğa çıkardı." Gamzedeler gamzedeler, sinemi ok delemes. Delerse gamzen deler." Sıla özlemi, gurbet kahrı yakmış içimizi zaten. En ön masada onur konuklarımızdan sayın büyüklüğümüz Hüseyin Kabasakal ve ekip başında ben gözgöze geliyoruz. Göz yaşlarımızı tutmanın ve saklamanın hiç çaresi yok... Bizler gibi herkesi duygulandıran, güzel sesiyle gecemize renk karan hemşerimiz Hasan Karadaş'a teşekkür ediyoruz.

Halk oyunları ekibimiz sırayla, Ağır Hava Kol Oyunu, Leylani. Büyük Ceviz, Üç Ayak, Tombulum, Maya ve Tenekeye Un Bastım oyunlarını sundular.

Ağın oyunlarını oynayan ekibimizden sonra, sahneye çok değerli hemşerimiz, Ağın Şenliklerine geldiği zaman gönüllerimizi fetheden, büyük ses, güzel insan Bülent Serttaş'la yeniden bütünleştik. Birlikte türkü söyledik, birlikte oyunlar oynadık. Yapılacak bütün Ağın gecelerine katılmayı büyük bir zevk ve görev olarak düşündüğünü söylemesi hepimizi son derece mutlu etmiştir.

Bülent Serttaş kardeşimize, tüm Ağınlılardan bir anı olması dileğiyle kavak kaplama üzerine yakma (dağlama) olarak yapmış olduğum kendi resmini vermem, O'nu son derece duygulandırdı. "Bu güne kadar çok gecelerde, konserlerde ödülleri aldım. Şerefim hakkı için en güzeli bu." diyerek hemşerilerini ne kadar sevdiğini anlatmaya çalıştı. Biz de seni seviyoruz Bülent...

Yaptığım ön görüşmelerle, aramızda bulunmaktan büyük mutluluk duyacağını ifade eden, ilk defa Ağınlılarla bir araya gelecek olan, son yıllarda müziğimizde çağdaş değişimlere imzasını atan, geçmişten geleceğe köprüler kuran, güzel adamlığıyla, müzisyenliğini kaynaştırmış ender kişilerden biri, değerli hemşerimiz Fatih Kısaparmak ve güzel eşi Şebnem Hanımefendi aramıza ve gönülümüze girdiler. Gecemize konduğumuz olarak katıldılar. Bir başka gecemizde güzel sesini dinleyeceğiz. Değerli hemşerimize gene kendisiyle özdeşleşmiş olarak düşündüğümüz sazı ve kilim desenleri arasında, yapmış olduğum kendi resmini Ağınlılar adına takdim ettiğim zaman gözleri doldu: "Ben duygulu bir insanım. Ağlarsam hoş

görün", diyerek ve gözlerini silerek, kısa bir konuşma yaptı. Son sözleri tüm salonu alkışa boğdu: "Ben bölgeci değilim. ama nedense güneş hep doğudan doğuyor... "Sayın hemşerimiz Fatih ve eşine teşekkür ediyoruz.

Rahmetli Hüseyin Çelenk'in oğlu Ahmet Çelenk kardeşimizle görüşmemiz sonunda, hemşerimiz, bağlama ustası Zafer Gündoğdu ve Elazığ'ın yetiştirdiği klarnet ustası Mevlüt Canaydın'ın oğlu, şu anda yöremizi en iyi temsil eden seslerin en başında yer alan sayın Sıtkı Canaydın da gecemize katıldılar.

Sazlarının olmamasına rağmen, Ahmet Yalçın ve Sonay Yay'ın sazları eşliğinde güçlü sesiyle bizleri Elazığ'a götürdü. Çok teşekkür ediyoruz.

Ayrıca, değerli hemşerimiz Ahmet Çelenk bir sürpriz yaparak, hepimize hoşça vakit geçirme ve Ağın'ın adını televizyonlarda duyurma imkanını tanıdı. 6. Kanal Televizyon yapımcılarından "Gecenin Rengi" aramıza katıldı. Sadece gelmekle kalmayıp, yetenekli ve çok sevimli büyük sunucu, komediyen Mehmet Ali Erbil'in "DEĞİŞTİR" programı, gene kendisi tarafından yapıldı.

Başta Ahmet Çelenk, Mehmet Ali Erbil ve ekibine teşekkür ederiz.

Gecenin en büyük sürprizi, hepimizi onurlandıran Milli Eğitim Bakanı Sayın Köksal Toptan'ın gecemizi eşile şerefliendirmesiydi. Derneğimiz denetim kurul başkanı sayın Hüseyin Uçkunkaya'nın, dernek yönetim kurulu üyesi sayın Vildan Şavaşer için hazırlattığı plakete, sayın Bakamımız Köksal Toptan tarafından verildi.

Ağın'daki ortaokulun kuruluşunda büyük hizmetleri geçen, daha sonra kadirşinas Ağın'lılar tarafından ismi lisemize verilen, merhum İbrahim Uçkunkaya'nın anısına, kardeşi Hüseyin Uçkunkaya'nın hazırlattığı plaket, dernek başkanı, merhum İbrahim Uçkunkaya'nın oğlu Asal Uçkunkaya'ya İlçe kaymakamımız sayın Hürşit Kuş tarafından verildi.

Asal Uçkunkaya çok duygulandı ve mutlu oldu. Babası adına verildiği için mutlu olduğunu, dernek binasında muhafaza edileceğini ifade etti.

Gecenin ilerleyen bölümünde sayın Sezer Çınar hemşerimizin getirdiği televizyon açık artırmaya sunuldu. Hareketli bir artırma sonunda televizyon Nimirli köyü derneğinde kaldı. Televizyonu, İstanbul Ağın Kültür ve Dayanışma Derneğine hediye etti. Teşekkür ediyoruz.

Derneğimiz kurucularından sayın Sadi Kapı-sız'ın desenini hazırlayıp, dernek adına yaptırttığı çakmak, rozet ve anahtarlık hepimizin beğenisini kazandı ve anı olarak alındı. Muammer Niksarlı

kardeşimizin, "Bütün Ağın Derneklerinin bir tip rozeti olmalı" fikrine hepimiz katılıyoruz.

Gecenin son bölümünde çalgımız eşliğinde, yaşlı, genç, kadın erkek çekilen halaylar mutluluğumuzu iyice somutlaştırıyordu sanki... Elele, omuz omuza, gönül gönüle nice AĞIN gecelerine diyorum.

Asal Uçkunkaya'nın teşekkür konuşmasıyla gecemiz sona erdi.

Gecemize katılamayıp telgrafla kutlama nezaketini gösteren Yargıtay 6. Daire Başkanı Sayın Nurettin Doğan'a, Korgenaral Necdet Timur'a, Elazığ Milletvekili Ahmet Cemil Tunç'a, Malatya Milletvekili Metin Emiroğlu'na, İstanbul Milletvekili Kemal Naci Ekşi'ye, Elazığ Valisi Doğan Ünlüsoy'a, Van Valisi Mahmut Yılbaş'a, Ankara Büyükşehir Belediye Başkanı Murat Karayalçın'a, Çankaya (Ankara) Belediye Başkanı M. Doğan Taşdelen'e, Berlin'den adnan Binyazar'a, Berlin'den Pul'lu Ali Seyhan'a ve Ağın'dan telefonla gecemizi kutlayan Öğretmen Abdullah Lütfi İlkokulu Müdürü Mehmet Çelenk'e, Hilmi Ziya Apak'a ve sayın Güner Omay'a çok teşekkür ediyoruz.

Gecemizi çiçek göndererek renklendiren sayın İrfan Özer'e, Elazığ Derneği ve Vakfına, Nimirli Köyü Derneğine, Avcıyan Derneğine ve Elazığ Milletvekili Sayın Ahmet Küçükkel'e ayrıca teşekkür ediyoruz.

Geceyi düzenleyenlerin ve onlara yardımcı olanların mutlaka eksikleri ve kusurları olmuştur. Eksik ve kusurların tecrübe eksikliğinden kaynaklandığını tahmin ediyorum. görülen aksaklıkların diğer gecelerde telafi edileceğini sanıyorum. Geceyi hazırlamakta emeği geçen herkese, destekleyen herkese şahsım adına, bir Ağın'lı olarak teşekkür ediyorum.

6 Şubat Cumartesi günü Dernek binasında, Ağın'la ilgili yapılacak işlerin konuşulduğu toplantıdan sonra, 7 Şubat Pazar günü Topkapı Otogarından Ağın'a gidecekler uğurlandı.

Yapılan ve yapılması tasarlanan işlerin Ağınımızı ve insanını daha iyiye ve güzele götürmesini temenni ediyorum.

Hepinize sevgi ve saygılarımı sunuyorum.

Sizi bekliyor Ağın ve ahalisi,
Gelir kaymakamı, gider valisi,
Gelen göçtü, nerde bunun varisi?
Sen bana el olma, ben sana gurbet...

Ankara, Keban, İstanbul'un, Ağın dayanışmasına güzel bir örnek. Sayın Dr. Vâkîf Özkul, Sayın ÖğretmenKemal, Sayın Musa Coşkun, Sayın Asal Uçkunkaya ve Sayın Selim Murat'ın mutlulukları gözlerinden belli değil mi...

Gecede, zaman zaman duygulanıp ağlayan, zaman zaman türkülere eşlik eden onur konuklarımızın hep aramızda olmalarını diliyoruz.

Gecemize, eşi Şebnem Hanımefendiyle katılan Sayın Fatih Kısaparmak, Ağın Kültür Turizm Derneği Başkanı Nihat Yandımata, Manisa'dan gelip geceye katılan İbrahim Fırat ve gecedeki sanat etkinliklerini organize eden Ahmet Samur'un "AĞIN LEBLEBİSİYLE" objektife yakalandıkları bir an...

Ankara Ağın Kültür ve Yardımlaşma Derneği Yöneticileri İstanbul'daki Arkadaşları Yüzbaşıoğlu Ailesi ile birlikte.

GENÇLERİN SAYFASI

FIKRALAR

- ★ Çocuk komşusunun bahçesindeki dut ağacına çıkmıştı. Bir süre sonra komşusunun çocuğunu dalda görünce bağırdı.
— İn aşağıya! Senin babana da söyleyecek bir çift sözüm var.
Bunu Duyan çocuk, daha yukarı dallara doğru bakarak, seslendi.
— Baba! Bey amca sana birşey söyleyecekmiş.
- ★ Adam işine geç kalmış, Patronu
— Niye? diye sorunca
— Çocuğum olacak demiş.
— Ne zaman? deyince
— 9 ay 10 gün sonra demiş.
- ★ Bir trende deli elindeki, kesekağıdındaki muzları tuzluyor, tuzladıktan sonra camdan dışarı atıyordu Yanındaki adam dayanamayarak sordu.
— Muzları neden tuzlayıp atıyorsun?
Deli bencilce vevap verdi.
— Hıhh. Bende tuzlu muz yiyecek göz var mı

SEÇME FIKRALAR

- ★ Dokunmadan tutabildiğimiz şey nedir?
Nefesimiz
- ★ Denizden kum nasıl çıkar?
Islak
- ★ Mizah kitaplarını nasıl okuruz?
Soldan sağa
- ★ Kral ölünce oğlu ne olur?
Yetim
- ★ 3 elma 2 portakal 4 mandaline ne yapar?
Vitamin yapar
- ★ Traş ne zaman şart olur
Ters çevirildiği zaman
- ★ Tarzanın ölmeden önceki son sözü
Bu sarmaşıkları kim yağladı
- Aşk bir mesele, gel sırtını kesele
- Aşk bir sudur, iç iç kudur
- Aşk bir sabunsa, köpürt beni Şaziye
- Aşk bir turşu suyudur
İçmeyenin ağzı sulanır
İçenin midesi bulunur.

O YER

Yine akşam, yine karanlık ve yine keder
Ben üzgün ben mahzun acılarla sarhoşum
Gel diye haykırıyor hayalimdeki o yer,
Ben ise gitmek için demansız ve bomboşum

O yer ki yalnızlığın ve acıların değil,
Sevgilerin aşkların umudun yeşerdiği
Yalnızlık mahkumunu sert tokatları değil
Yumuşak elleriyle okşayan bir sevgili.

O yerde sevgilerin en güzeli yaşanır
Sıcacık öpücükler dudaklarda yer eder.
Orada içtenlikle sevenler alkışlanır.
Bir rüya alemidir, bir aşk cenneti o yer

Ne zaman durduran saatler vardır orda
Ne de üzerine çullanan vahşi duvarlar
Yalnızlığı getiren gece yaşanmaz orda
Yaşanan tek şey vardır, tükenmeyen hayaller

O yer! Şimdi çok uzak, çok uzaktasın bana
Elbet buluşacağız seni yaşayacağım.
Öldüğüm günde olsa kavuştuğum an sana
Nefessiz dudağımla adını anacağım.

Uğur KAYA

Y.Mahalle End. Mes. Lisesi 3. Sınıf Öğrencisi

Seçil KAYA
Ankara Fen Lisesi Son Sınıf
Öğrencisi

OKUYUCU MEKTUPLARI

Diyarbakır: 15. Ocak. 1992

Vâkıf Can.

Savaş gene fotoğraf ve deneme şiirlerinden göndermiş. Evler Nihat gilin evin fotoğrafları, kapak yapılabilir sanıyorum bir bakın, işe yararsa kullanın. Şiirlerdeki temayı gösteren fotoğrafları da yayınlamak anlamlı olur sanıyorum.

Geçen mektubumda; dergi gönderilmesini istediğim adresleri boş koymayın, işe yarar. Bunun dışında; Dergi her ay değişik boyutta kesiliyor. Bunların ilerde ciltlenmesi diye bir konu düşünülüyor mu? Her biri değişik boyutta olan bu dergeler nasıl bir araya gelecek?

Hepinize selâm ve sevgiler, gööözlerinizden öperim.

İsmail BEYDEMİR

★

Diyarbakır: 3. Mart. 1992

Vâkıf Can,

Anre GİDE e sormuşlar, "usta, evlilik hakkında ne diyorsun" dediklerinde, "ha evlilik mi, insan ya mutlu olur, ya da yazar" demiş. Şimdi laf çıkarma, terapi merapi düşünme de, ben de evde yalnız kaldıkça, "yazı bulamıyoruz" dediğin kafama çakılıyor, birşeyler karalıyorum. İşe yaradığı oranda kullan. Sana geçende de bir Ortaokul öğrencilerinin yazısını göndermiştim. Onları teşvik yönünden bir araya sıkıştırırsan, iyi olur kanısındayım.

Hepinize selâm ve sevgiler, başarılı işler ve kolaylıklar dilerim cancağızım.

İsmail BEYDEMİR

★

Diyarbakır: 30. Mayıs. 1992

Vâkıf'cığım,

Ben halen Diyarbakır'dayım. Birkaç gün sonra Ağın'da olurum. Derginin üçüncü sayısını gördüm, benim yazı perişan olmuş, gelecek sayı da elbet bir şeyler yaparsın.

Senin başyazı elime geçmeden, ben Ağın'ın güncel sorunları konusunda yazımı hazırlamıştım. Bu yazı basılırsa, epey yankı yapar, susanları savunmaya geçirir diyorum. Gene Savaş'la Ahmet Samur'un şiirlerini gönderiyorum, birilerini biryerlerden koparma yönünden Dergi'ye al diyorum.

Ağın'a gitmeden birkaç abone bulmaya çalışıyorum, becerebilirim sevinirim. Teyzen için sana başsağlığı dilemek amacıyla telefon açtım. Mine Bacım söylemiştir, burada dileklerinizi yeniler, sana da geçmiş olsun.

Mine bacım ve senin gözlerinizden öper, soran anımsayan olursa onlara da aynıı söyle. İlhami'nin canına okumak için, Ağın'dan yazı göndereceğim. Kimler Türkmüş hangi Müzik Türkmüş belirteceğim. Hoşça kal.

İsmail BEYDEMİR

Muhterem ve Kıymetli Kardeşim, Vâkıf,

25/8/1992 / LEVENT

Dergimize, gönlüm istiyor ki her Ağın'lı hemşerim abone olsun ve desteklesin. Sosyal içerikli haberlerden bilgi sahibi olsun.

İstanbul da gerek düğün ve gerekse ölüm olaylarında bilginim olursa iştirak ediyorum. Gerek İhsan Çataltaş ve gerekse Niyazi Gençosmanoğlu'nun cenaze törenlerine iştirak ettim. Ne yazık ki Ağın'lı hiçbir hemşerimi tanıyamadım.

Acaba Ağın'lı hemşehrilerimizi tanıtıcı yazılarıyla yer vermeniz mümkün olur mu? Aslında görüşecek ve konuşacak çok konumuz var. Amaç abonemizin sayısını artırmak, birbirimizi daha iyi tanımak.

Fırsat bulursam gelecek sayımızda Mardin Emniyet Müdürü ve Vali Muavin Vekili iken bir dişçi muayenehanesinde meydana gelen bir olayı ve sonrasının hikayesini yazmak istiyorum. Belki de Mardin'in bugünkü ekonomik gelişmesine bu olay sebep olmuş olabilir.

Sevgi ve saygılarımın kabulü dileği ile.

Osman Sulhi Aksu

Şanlıurfa 11. 9. 1992

Sevimli "AĞIN" 'ın,

Sevgili Yenicileri;

İçten ve özverili çalışmalarınızı bir süredir, uzaktan da olsa, ilgi ve kıvançla izleyebiliyorum.

"AĞIN" 'ın Ağustos ve Eylül 1992 sayıları adresime ikişer adet gönderildi. Sanırım abone kaydında benimle ilgili bir mükerrer yazım var. Bir başka hemşehrimizin istifadesine sunulmak üzere tarafıma fazladan gönderilen sayıları iade ediyorum.

"AĞIN" 'ın, ülke sathında, Ağın'lıların gönüllerini birleştirici çabasını kesintisiz sürdürmesini diliyor, bu vesile ile şahsınızda bütün hemşehrilerime selâmı ve saygılarımı sunuyorum.

Lebip Rıza ERDEM

NOT: Sevgili Rıza Erdem, gönderilen fazla dergiler yapacağınızı düşündüğümüz diğer aboneler içindi.

AĞIN

Diyarbakır: 22. Aralık. 1992

Vâkıf'ım,

Geceye gelmek çok istiyordum. Buraya gelirken bizim Mehmedi de dışları için getirmiştim. Onu burada bırakıp gelmek hesaba gelmedi bağışlayın. Gece nasıl geçti haberlerinizi bekliyorum.

Ekte haberler ve şiir denilmeyen bir ağıt ve Kaymakam hakkında bir yazı var. Kaymakamı olabildikçe destekleyelim, aydın bir kişi. Sizler ne yapıyorsunuz, iyimisiniz.

Haydi sana, Muammer'e, Asyali'lara, Cerit, İspir ve Tayfur'a selamlar söyle. Derginin 92/10 sayısı elime gelmedi, bir adet gönderin ki seri bozulmaya.

Hoşça kalasız, selamlar.

İsmail BEYDEMİR

HABERLER

Hemşehrımız Emniyet Müdürü Güner Özmen Emniyet Genel Müdürlüğü Eğitim Daire Başkanlığına atanmıştır.

Kendisini kutluyor ve görevinde başarılar diliyoruz.

Hemşehrımız ve Elâzığ Millet Vekili adaylarımızdan Yılmaz Serttaş TEK Ticaret Müdürlüğü görevinden Genel Müdürlük Müşavirliğine getirilmiştir.

Kendisine başarılar diler, daha aktif görevlerde bulunmasını diliyoruz.

AĞIN

GÜZEL AĞIN'ın CAN DOSTLARI,

Mübarek Ramazan Bayramınızı, en içten
duygularla kutluyor;

«Sağlık ve mutluluk içinde, nice
bayramlar sizin olsun, bizim
olsun.» diyoruz.

AĞIN
DÜŞÜN VE SANAT DERGİSİ